СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
РІК LVIII. Ч. 220. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 22-го ВЕРЕСНЯ 1950. No. 220. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 22, 1950. VOL. LVIII.
П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ЗАКОНОПРОЄКТ ДЛЯ ЗАГНУЗДАННЯ КОМУНІСТІВ УХВАЛЕНИЙ

Вашингтон, 20 вересня. — Обі конґресові палати, не зважаючи на заповіджений спротив президента, великою більшістю голосів ухвалили законопроєкт для контролі підривних елементів, у першу черґу комуністів та їх поплентачів. Палата репрезентантів ухвалила його 312 голосами проти 20, сенат 51 голосами проти 7, отже в обох випадках більше ніж двома третинами голосів. Прибічники президента впевняють, що він негайно вирішить, чи покласти вето, чи підписати законопроєкт. Спротив президента зміряє до цього, щоб не реєструвати комуністів, бо їх список має вже Федеральне Слідче Бюро. Він теж хоче зберегти засади громадянської волі до найдальших границь. Якщо б президент поклав вето проти билу, тоді Конґрес може негайно переголосувати президента двома третинами голосів і бил стане законом без його підпису.

ГЕН. МАРШАЛ ЗАТВЕРДЖЕНИЙ СЕНАТОМ НА ПОСТ СЕКРЕТАРЯ ОБОРОНИ

Вашинґтон. — Після усунення усіх правних перешкод і на доручення сенатської комісії збройних сил імя ген. Джорджа К. Маршала було передане до затвердження повного сенату в середу вночі. За затвердження його на новий пост голосувало 57 сенаторів, проти впало 11 голосів. Всі противники були республіканці, одначе 15 республіканців голосували за його затвердження разом з 42 демократами.

ЖЕРТВИ ВІЙНИ В КОРЕЇ ПО ДЕНЬ 15 ВЕРЕСНЯ

Вашингтон. — Досі провірені американські жертви війни в Кореї по день 15 вересня виносять 13,911 осіб. З них погибло 1,858, ранених є 8,535, а 3,518 пропало. З пропавших 148 повернулися до своїх частин від останнього виказу, зладженого 1 вересня. Тільки 50 вояків попало в полон, як це звідомляє департамент оборони.

СЕНАТОРИ ЗА ПРОСЛІДЖЕННЯ РАДИ РОБІТНИЧИХ ВІДНОСИН

Вашинґтон. — Негайно після своєї резиґнації зі становища правного дорадника Красвої Ради Робітничих Відносин Роберт Денгам вніс жалобу проти членів цієї ради до сенатської комісії праці. Комісія назначила підкомісію для провірки відносин у цій установі, яка йде згідно з політикою президента і змагає до скасування закону Тефта Ґартлі, який саме установляє таку раду. Підкомісія перестудіює не тільки зажалення Денгама, але й провірить загалом працю й відносини в цій установі.

ЗА ЗАБОРОНУ ПІКЕТИ ПІДЧАС СУДОВИХ ПРОЦЕСІВ

Вашинґтон. — Федеральний адвокат Ирвин Г. Сейпол з Ню Йорку, у промові на зібранні Американського Товариства Адвокатів обговорював пікетування судових будинків підчас різних процесів і прийшов до висновку, що їх улаштовують підривні групи для обезщінення американських судів. Як раду проти цього він проєктує законну заборону пікетування й демонстрацій перед судовими будинками. До цього може причинитися адвокатське товариство, коли опрацює відповідний законопроєкт від себе. Член Верховного Суду Роберт Джексон заявив, що найновіші процеси виявили, як пониження судівництва йде від самих адвокатів. Він не назвав по імені ні судових розправ ні адвокатів, за те сказав, що самі адвокати повинні вважати на те, щоб судові процеси мали вигляд безпристрасної поведінки. Нюйорський адвокат Моріс Л. Ернст критикував істерію публики підчас процесів

ДВА ҐУБЕРНАТОРИ ЗАКЛЮЧИЛИ УМОВУ ВЗАЄМНОСТИ ДЛЯ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Пакт взаємної допомоги на випадок нападу з повітря заключив ґубернатор стейту Ню Йорк, Тома Е. Дюї і ґубернатор стейту Ню Джерзі, Алфред Е. Дріскол. Вони зобовязуються обмінятися персоналом цивільної оборони, устаткуванням і обслугою на випадок необхідности. У практиці це вийде так, що засоби цивільної оборони обох стейтів будуть зіставлені на одній лісті, щоб можна було кинути допомогу в ті околиці, де їх буде потрібно. Досі начеркнено тільки загальні засади такої допомоги, а подробиці мають ще бути опрацьовані цивільними й військовими урядовцями обох стейтів. Мають бути зладжені мапи, на яких будуть зачеркнені округи цивільної оборони, на які буде поділена ціла територія обох стейтів. Ґубернатори погодилися підготовити відповідні законопроєкти, які будуть предявлені до ухвали стейтовим леґіслятурам. Теж будуть ухвалені окремі фонди з обох стейтів для покриття коштів діяння.

МІСТО НЮ ЙОРК РЕКРУТУЄ 210,000 ДОБРОВОЛЬЦІВ ДЛЯ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Ню Йорк. — Міський директор цивільної оборони видав зазив до населення, щоб зпоміж нього негайно зголошувалися цивільні добровольці для служби як повітряні сторожі, помічники поліції й помічники пожежної сторожі. Він каже, що вже прийшов час розбудувати службу з добровольців для охорони населення міста на випадок підступного нападу ворога з повітря. Для таких цілей треба 210,000 осіб, як мужчин, так і жінок. Пожежна сторожа й поліція почне з добровольцями вправи якстій. Діючий посадник Вінсент Р. Імпелітері впевняє, що нема причини до сполоху, коли такий заклик виданий, бо чимскорше люди зрозуміють небезпеку, тим спокійніше будуть діяти на випадок катастрофи. Добровольці будуть мати відповідні відзнаки, тобто перепаски на раменах, щоб їх можна пізнати, коли б так прийшов час діяння.

В АМЕРИЦІ

● **Не вперед а взад** треба повернути вказівки годинників з суботи на неділю, коли то зміняється літний час на нормальний. При зміні часу бувають часто помилки, які приносять шкоду.

● **Повертаються часи** другої світової війни в фабриках і підприємствах при поширенні годин праці. Бюро Робітничої Статистики при департаменті праці у Вашинґтоні виказує, що тепер триває робота в фабриках воєнної продукції пересічно по 41,2 години тижнево. Відповідно піднеслася платня робітника, яка виносила в серпні дол. 60.28 тижнево.

● **Лісту пяків** хоче зладити поліція в місцевості Гемпстед, на Лонг Айленд під Ню Йорком. Ліста має послужити для продавців алькоголю осторогою, щоб не продавали алькоголю налоговим пянкам.

НА СЕУЛ! АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА ПЕРЕПРАВЛЯЮТЬСЯ через річку Ган на земноводних автомашинах. Встановивши сильний мостовий причілок на східному березі ріки, вони забезпечили переправу головним силам морської піхоти, що тепер увійшли в місто Сеул, древню столицю Корейської Республіки.

Ачесон з'ясував в О. Н. американську програму проти аґресії

ДОМАГАЄТЬСЯ ПОВНОВЛАСТЕЙ ДЛЯ АСАМБЛЕЇ, ГОСПОДАРСЬКОЇ І СОЦІЯЛЬНОЇ ВІДБУДОВИ ТА СТВОРЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ АРМІЇ

Лейк Соксес, 21. вересня. — Стверджуючи, що совстська аґресія „продовжила простягнену над нами тінь війни", державний секретар Дін Ачесон домагався вчора в Генеральній Асамблеї, щоби вона сама перебрала від Ради Безпеки повновласті для вирішування заходів проти кожної майбутньої аґресії, поробила негайно кроки для господарської і соціяльної відбудови відсталих країн, почнаючи від Кореї, та подбала про створення належної міжнародної армії, яка стояла б їй до розпорядження на випадок нової аґресії. Ачесон був першим великодержавним представником, що забирав слово на теперішній сесії Асамблеї. Негайно після його виступу, добився слова совєтський представник Андрей Вишинський та протестував проти „грубого нападу на Совєтський Союз", що його добачував у виступі американського представника. Дін Ачесон запропонував таку програму для скріплення Генеральної Асамблеї в її заходах проти аґресії: 1. Асамблея повинна бути скликана впродовж 24 годин на спеціяльну сесію, якщо б Рада Безпеки була перешкоджена (совєтським спротивом) почати негайну акцію проти порушення миру або акту аґресії; 2. Асамблея повинна встановити „патрулю безпеки" або „патрулю миру", що мала б право повести доходження в кожній частині світу, де загрожує конфлікт; 3. Кожна країна, що є членом Об'єднаних Націй, повинна „відложити" відповідну

ЗНОВУ „ХОЛОДНА ВІЙНА" В БЕРЛІНІ

ЧЕРВОНІ ПРИПИНИЛИ ПОСТАЧАННЯ ЕЛЕКТРИЧНОГО СТРУМУ НА ЗАХІД. — НАМАГАЛИСЬ ЗАХОПИТИ ЧАСТИНУ ЗАХІДНОЇ ТЕРИТОРІЇ.

Берлін, 21. вересня. — Тоді, як увага світу звернена на драматичний розвиток воєнних подій в Кореї та як в Ню Йорку почала радити Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй, комуністи в Берліні знову відновили „холодну війну," здержавши вчора постачання західним секторам електричного струму та намагаючись захопити частину території британського сектора. Совєти несподівано переступили кордонну лінію з британським сектором в районі аеродрому Ґатов, захопили 150 ярдів території і встановили собі новий кордон. Британські офіцери на чолі сотні озброєних вояків намарно намагалися протягом кількох годин промовити большевикам до розуму і тоді самі пересунули лінію кордону там де вона повинна бути. Біля неї поставлено танки з готовими до стрілу кулеметами. Силу совєтських військ важко було встановити, бо вони переважно були в укритті в бічних вулицях. Насильне порушення кордону совєтські представники вияснювали тим, що їм потрібно цеї частини території для догіднішого доступу до деяких вулиць. Негайно після того, як їх викинено, власті східного сектору припинили постачання електричного струму в західні. Представники західно-берлінських електрівень заявили, що на цей черговий совєтський саботаж вони були приготовані та що він хвилево не матиме жадного значення, бо електричний струм постачатимуть сім західно-берлінських генераторів.

БЕРЛІНСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ СХОПИЛИ ДВОХ АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ

Берлін, 21. вересня. — Вчора серед невідомих обставин східно-німецька комуністична поліція схопила в Берліні двох вояків американської військової поліції, що автом відбували патрулю. Їхнє радіо нагло повідомило, що їх таки в американському секторі зупинила східно-німецька поліція, і опісля замовкло, як теж пропав слід за двома вояками. Американські власті негайно інтервенювали в совєтському командуванні та дістали запевнення, що справа буде прослідкена, але до вечора ще не було жадного результату.

ГОФМАН ПРО АМЕРИКАНСЬКУ ПОЛІТИКУ НА ДАЛЬШУ МЕТУ

Вашинґтон, 20 вересня. — Упродовж найближчих трьох років Злучені Держави приготовані видати 150 біліонів долярів для стримання совєтської аґресії — сказав Пол Дж. Гофман, директор Адміністрації Економічної Кооперації в розмові з чотирнадцятьма закордонними кореспондентами при обговоренні плянів оснування міжнародного пресового інституту. Він висловив переконання, що Росія не піде походом проти демократій, заки вони вспіють озброїтися. При цій нагоді він сказав, що російські провідники не можуть запобігти внутрішньому розкладові, який завжди загрожує диктаторам. Крім того йде ще небезпека від великої кількости людей, запроторених Совєтами до тюрми за їхні політичні погляди.

Гофман виявив надію, що найближче десятиріччя позначиться посиленням демократії по цілому світі. Про Америку він сказав, що половина доходу країни буде зужита на військову й економічну оборону. — Закордончі журналісти є гостями Американського Товариства Видавців Газет. З Вашинґтону вони поїдуть до Атланта, Гюстон, Сан Франсіско, Шікаґо, потім до Ню Йорку. Тут почнеться 8 жовтня ціла низка пресових конференцій міжнародних груп. Вони будуть приявні на пресовій конференції през. Трумана.

● **Норвежський парлямент** ухвалив 35,000,000 долярів на оборону, що є подвійною сумою в порівнянні з минулорічним бюджетом.

● **Випила отрую помилково** пані Вівіен Келлем, кандидатка на сенатора Злучених Держав із стейту Конектикат. Отрусю був плин для чещення, що містить в собі карбон тетрахлорід. Вона одужує з отруї у шпиталі.

ДОПОМОГА БРАЗИЛІЙСЬКОМУ ФАРМЕРСТВУ ЗІ ЗДА

Бельо Горізонте, Бразилія. — Упродовж біжучого року на 67 випадків кредитової допомоги фармерам з провінції Мінас Жерас тільки один був невдачний, а решта виказала здвоєну користь таких кредитів, постачаних зі Злучених Держав фундацією Рокефелера за порозумінням провінціонального уряду. Бельо Горізонте це столиця Мінас Жерас, яка має 300,000 населення і положена серед степової околиці. Тут почала свою працю група Рокефелера в 1946 р. без жадних фінансових користей для себе на підставі контракту з порвінціональним урядом. Досі фундація Рокефелера видала на поправу сільського господарства $225.000 як позичку для 101 проєктів через провінціональний банк. Кількість зголошень на позичку зросла до 328, одначе вони ще не вирішені. Позички йдуть на всебічну розбудову осель та громад для господарських цілей.

СЕН. ТЕФТ ЗА ВИКОРИСТАННЯ НІМЦІВ ДЛЯ ОБОРОНИ ЗАХОДУ

Колумбус, Огайо. — Сен. Роберт Тефт сказав на жіночім зібранні, що оборона Західної Европи вимагає вжиття німецьких військ. Це була передвиборча промова, яка містила критику адміністрації Трумана з закидами, що уряд не має ясних плянів для оборони Европи перед большевиками, хоч Америка вже видала біліон долярів на „чужинецьку програму". Він домагається вибору республіканців до Конґресу, бо тільки вони зможуть недопустити до третьої світової війни.

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА УВІЙШЛИ ДО СЕУЛ

ПОЧАЛАСЯ КІНЦЕВА БИТВА ЗА СТОЛИЦЮ КОРЕЇ. — МІСЬКИЙ АЕРОДРОМ В АМЕРИКАНСЬКИХ РУКАХ. — ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ВОРОЖИЙ ВІДСТУП З ПІВДЕННОГО ФРОНТУ. — ВОРОГ СТЯГАЄ СВОЇ СИЛИ ДО СЕУЛ.

Токіо, 21. вересня. — З'єднання американської морської піхоти увійшли сьогодні вранці до Сеул, здобутої червоними на початку війни столиці Корейської Республіки. Наступ на Сеул відбувся з височин на північний захід від міста, що їх здобуто вчора, як головні сили американських військ перейшли широким фронтом ріку Ган між здобутим раніше аеродромом Кімпо та Сеул у віддаленні около вісім миль від столиці. Теж з південного заходу відділи морської піхоти підступили до Сеул, здобуваючи міський аеродром зараз над рікою Ган, біля знищених американською авіяцією залізничого і колового мостів. — Інші з'єднання морської піхоти продовжують свій похід здовж автостради зі Сеул до Суван. Американський наступ на Сеул попередило сильне бомбардування центрів ворожого спротиву з повітря та артилерійський вогонь теж з кораблів в здобутому порті Інчон. Великий лінійник Мізурі взяв участь в бомбардуванні, об'їхавши швидко цілу південну Корею зі західного побережжя, що його обстрілював власне під час десанту в Інчон. Повітряна розвідка, полонені і втікачі однозгідно стверджують, що продовж останніх двох днів червоні розпачливо намагаються стягнути по можності якнайбільше військ на оборону Сеул. Ці рухи ворожих військ відбуваються з трьох напрямків: від корейсько-манджурського кордону, з півдня і зі заходу. З'єднання американської авіяції спостерегли велику колону ворожих військ, що поспішно посувалися в напрямку на Сеул з півночі, від манджурського кордону. Колона складалася з кількох сотень автомашин, очолюваних кількома десятками танків. — Вона була цілком розбита бомбами американської авіяції. — Здобуття Сеул матиме не тільки велике політичне значення, але й стратегічне, бо там сходяться всі головні комунікаційні получення між південною і північною Кореєю. Американська авіяція має на-

(Продовження на стор. 4-тій)

ПІДОЗРІЛІ ПІДКРІПЛЕННЯ ДЛЯ ЧЕРВОНИХ ВІД МАНДЖУРСЬКОГО КОРДОНУ

Токіо, 21. вересня. — Американська повітряна розвідка натрапила сьогодні на велику колону військ, зі сотнями автомашин і десятками танків, що посувалися з півночі від манджурсько-корейського кордону в напрямку на Сеул. Колона була розбита, але її наявність в далекому запіллі викликала багато підозрінь щодо її національної приналежности.

ГЕН. МЕК АРТУР НА ФРОНТІ

Інчон, Корея, 21. вересня. — Ген. Доґлес Мек Артур, головнокомандуючий силами Об'єднаних Націй в Кореї, продовжує свій побут на десантному фронті, точно слідкуючи за розвитком воєнних дій. Впродовж вчорашнього дня він відвідав фронт здовж ріки Ган, після переправи через яку з'єднання морської піхоти почали наступ на Сеул. Розвиток на цьому фронті ген. Мек Артур мав оцінити як „знаменитий".

ЧЕРВОНІ НАСТУПАЮТЬ... СЛОВАМИ

Лондон, 21. вересня. — В комуно-корейських фронтових звідомленнях, передаваних московською радіостанцією, все ще говориться про „наступи народної армії" на південному фронті, про „запеклі протинаступи ворога" та про „важкі втрати для нього". В комунікатах все це ані словом не згадується про бої на десантному фронті та про вступлення аліянтських військ до Сеул.

ФРАНЦУЗИ ВІДБИЛИ НАСТУП ЧЕРВОНИХ В ІНДО-КИТАЮ

Сайґон, Індо-Китай, 21. вересня. — Французький чужинецький легіон та тубильчі північно-африканські війська відбили вчора від комуністів захоплений ними два дні тому важливий військовий пост Донґкге на кордоні з червоним Китаєм. Напад комуністів і здобуття ними цього посту було викликало міжнародну тривогу, що це почався генеральний комуністичний наступ на протеґований французами Індо-Китай. Діло в тому, що місцевим в'єтнамським і французьким властям відомо, що поверх двадцять тисяч червоних „партизанів" комуністичного лідера Го Чі Мінга вишколювались протягом літа в Китаю, де мають свою головну базу та звідки дістають зброю. Вважається, що напад на Донґкге був виконаний власне цими військами, що — „пробували своїх м'язнів".

ГЕНЕРАЛИ КРИТИКУЮТЬ ВИРЯД АРМІЇ В НІМЕЧЧИНІ

Гайдельберґ, Німеччина, 21. вересня. — У висліді закінчених в понеділок маневрів американських збройних сил в Німеччині, її команданти високо оцінюють вишкіл, боєздатність та боєву готовість вояків, але гостро критикують військовий виряд, головно транспортні засоби. Ген. Ґвайт, що командував американськими, британськими і французькими військами під час маневрів, твердив, що американський військовий транспорт в Німеччині має переважно старий матеріял, що бачив вже попередню війну і тепер вимагає занадто часто ремонту, на який витрачається багато часу. Він заявив, що „Департамент Армії повинен бути цілком поінформований про наші потреби нового і належного виряду, щоб не було ніякого непорозуміння щодо нашої боєвої вистачальности". Теж інші генерали висловили свої критичні погляди на ці теми. Ген. Ментон С. Едді, новий командант Армії в Европі, твердив, що одною з найбільших проблем в майбутній війні на цьому терені будуть втікачі та проникання ворожих шпигунів і саботажників.

В СВІТІ

● **В Будапешті рішили** побудувати комунікаційне получення тунелем попід Дунай, в чому добачується стратегічні мотиви.

● **Національно-китайські** речники висловили переконання, що призначення ген. Маршала американським секретарем оборони є рівночасно великим здобутком для Китаю.

● **Совєтський уряд** відмовив візи, без подання причини, двом шведським столярам, що їх висилав уряд для ремонту внутрішніх уряджень шведської амбасади в Москві.

● **Гієни і вовки** терорizують ще сьогодні північно-індійське місто Лукнов, де в білий день схопили і пожерли 7-літню дівчинку.

● **Про „загальний спокій"** повідомляють з Тибету, дарма, що в останньому розходяться по світі щораз впертіші повідомлення, що ця країна буде черговим об'єктом совєтської аґресії та що її вже заливають совєтські шпигуни.

● **Чеський віце-консуль в Швайцарії** відмовився вертатися до захопленої комуністами своєї країни та просив азилю в Швайцарії. Рівночасно зі самої Чехословаччини втік в Західну Німеччину один пілот на вишкільному літаку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОДНА З ВЕЛИКИХ ПОМИЛОК

Віктор Різел, синдиковані статті якого друкуються кожного дня в багатьох американських газетах, пише про розкриття робітничими політичними знавцями „великої помилки", зв'язаної з пропагандою за „царську Росію", на яку мало-що не дали зловити американські військові кола. В статті, надісланій з міста Гюстон (Тексас), де власне відбувається Конвенція Американської Федерації Праці, і надрукованій в нюйорському „Міррор" з 19-го вересня, Різел твердить, що ця робітнича організація має сьогодні найвірніші інформації про підривну шпигунсько-саботажну акцію, яку ведуть комуністи в різних країнах світу. Вона бо, згідно з його твердженням, має в поодиноких країнах своїх спостерігачів і знавців, які мають там доступ до робітництва і це дає їм можність основно пізнавати і слідкувати за розвитком і подіями. В таких обставинах вони можуть легше пізнати і провірити наявність большевицьких шпигунів і провокаторів та їхню роботу на шкоду Америки та демократичних ідеалів.

Різел твердить, що АФПраці ділиться своїми інформаціями і спостереженнями з державним департаментом, та що говориться навіть про „малий департамент стейту" в самій АФП, який має голос і „допомагає" в плануванні американської закордонної політики. Закордонно-політичні знавці АФП — заповідає Різел — виступлять на теперішній конвенції цеї організації та говоритимуть про преважливу справу: де сподіватись нової совєтської агресії.

Проте, не менш сензаційними мають бути звідомлення про те, як то робітничі знавці остерегли американські військові власті і американську розвідчу службу перед помилкою, яка в обставинах могла б Америці дорого коштувати, бо ціну американської крови. Ідеться тут про російських білогвардійців, з якими американські розвідчі власті переговорювали довший час в Мюнхені, намагаючись довідатись від них про „найслабші місця" Совєтського Союзу. Між цими білогвардійцями мали бути теж колишні царські генерали Барановський і Туркул.

Ці американсько-білогвардійські розмови мали мати початково „чисто військовий" характер. Але опісля вони набрали „політичного" значення, бо була мова про визнання „російського політичного Комітету на вигнанні", який мав би перебрати владу в Росії після повалення Сталіна.

З інформацій Різела виходить, що спостерігачі і знавці АФП мали переконати Армію і Розвідчу Службу, що для Америки було б катастрофою допомагати у відбудові „царської Росії", бо це відвернуло б від неї всі ті сили, що допомагають тепер збирати відомості, які в обставинах можуть врятувати життя тисячам американських вояків. Вашингтон дався переконати і ці переговори чи розмови зірвано та запевнено „підпілля", що „царські елементи" не входять в ніяку рахубу. Це зарядження, пише Різел, „врятувало нам на випадок війни тисячі приятелів на відповідних місцях".

У зв'язку з таким положенням, конвенції АФПраці має бути предложена резолюція, що буде домагатися „практичної" й „ясної" програми, якою мається запевнити „нарід Росії", що „він буде вільним народом в демократичній країні, як тільки сталінська влада буде повалена". Рівночасно заповідається, що та резолюція дійде „підпільною дорогою" аж до Москви, та що „люди з підпілля", які мали б це виконати, знаходяться серед авдиторії.

Це все діється на конвенції АФПраці. Отже справа серіозна. Тому так важно й нам знати, в якому напрямі впливає АФПраці на американську закордонну політику відносно Росії. УККомітетові треба провірити це та дізнатись і про те „підпілля", що досягає своїми зв'язками аж до Москви і є авторитетом для АФПраці, а в дальшу чергу теж і для департаменту стейту. Важно теж знати, яку ролю приділюється українському підпіллю в проблемі майбутньої війни та в розв'язці питання України і Росії.

Завдання „Еф Бі Ай"

Генеральний прокуратор, Гаверд Дж. МекГрет, заявив на зїзді Товариства Жінок-Адвокатів, що Федеральне Слідче Бюро має всі дані, потрібні для остаточної розправи з комуністичною пятою колоною, як тільки зайде потреба. При цій нагоді згадав теж що ця установа знає найменші подробиці комуністичної стратегії, зокрема щодо підготови саботажу. Це дуже важна заява, бо вона запевняє громадянство щодо цього, що воно має в цім Бюрі установу, яка сумлінно сповняє важку службу в поборюванні такої міжнародної стоголової гидри, якою є Комуністична партія з усіми її розгалуженнями.

Попередня війна виказала, що Федеральне Слідче Бюро (в англійській назві Федерал Бюро оф Інвестигейшен, а в скороченій назві Еф Бі Ай), вміє захоронювати країну перед небезпекою внутрішнього ворога, який дістає інструкції з закордону. Тому на цю установу звернена увага не тільки самої влади, але й загалу населення. Появляються теж книжки для зясування повної діяльности Еф Бі Ай, з яких найновішою є „Ди Сторі оф Еф Бі Ай". З цеї книжки виготовленої редакторами образкового тижневика „Лук", можна довідатися не тільки про завдання, але й про справність цієї установи, як теж про передбачування ролі бюра в майбутності. У вступі до книжки подає директор бюра, Дж. Едгар Гувер, свої заввваги і тому цю книжку можна вважати урядовим вияснєнням діяльности установи, на яку нині звернені очі цілого американського загалу як на установу щирої ваги. Замітне в книжці запевнення Гувера, що „Федеральне Бюро Інвестигацій так само завзято боронить конституційних прав тих одиниць, що їх поставлено в стан обвинувачення, як завзято хоче довести до видання на них присуду за їх проступки. Ми тільки звітуємо те, що ми найшли і не подаємо нашої закраски або нашої оцінки на підставі заключень, каже Едгар Гувер. Ми збираємо і представляємо факти, все одно, чи вони прихильні, чи неприхильні. На випадок обвинувачення суддя або судейська лава рішає про вину або невинність. У ніякому випадку Еф Бі Ай не вносить скарги проти якоїсь людини з власної спонуки, не предявивши наперед фактів прокураторові Злучених Держав.

Оця авторитативна заява директора Федерального Слідчого Бюра вказує, що у такій країні громадянських вольностей, якою є Злучені Держави Америки, не тільки Конгрес стоїть на сторожі законів, але й така поліційна агенція, якою є Еф Бі Ай. Тому помилково дехто думає, що це бюро є караючою установою, щось у роді совєтського МВД, чи давнішого Енкаведе, або німецького Гестапо. Це треба кожному мати на увазі, коли хто думає про Еф Бі Ай та тих, яких підозрівають у зраді Америки та службі чужоземній владі, якою тепер являється в першу чергу — Комінтерн або Кремль.

Не треба теж змішувати Федерального Бюра Інвестигацій з іншою федеральною службою безпеки, якою є Тайна Служба — („Сікрет Сервис"). Ця служба була створена в початках існування уряду Злучених Держав і мала за завдання берегти федерального скарбу проти злодійства або фальшівництва банкнотів. Згодом її розширено на службу безпеченства для особи президента Злучених Держав і вона є спеціальною ділянкою секретаріяту скарбу.

Початок теперішнього Федерального Бюра Інвестигацій був покладений за президента Вилиема Г. Тефта в 1909 р., коли то генеральний прокуратор дістав уповажнення заложити бюро при департаменті справедливости для „детективної служби". З вибухом війни між Америкою й Німеччиною 6-го квітня 1917 р. Конгрес ухвалив Акт про Поборову Службу і про Шпигунську Службу і доручив Еф Бі Ай прослідживати випадки опору проти військової бранки і проти саботажу. Приділення бюрові звичайних кримінальних справ прийшло аж в травні 1924 р. і від тоді датується його всебічна діяльність.

Коли йдеться про прослідживання комуністичних затій, то це тільки поширення його праці проти шпигунської діяльности з часів першої й другої світової війни. Ця праця збільшилась, як влада прийшла вкінці до висновку, що комунізм перестав бути якоюсь ідеєю у поході людства до поступу, а перемінився в змову для заведення всесвітньої неволі всіми злочинними способами, які тільки ум злочинця може придумати. Еф Бі Ай рятує країну прослідкуючи діяльність тих злочинців.

Микола Очерет.

КОНЦЕРТ

22 вересня 1944 року — дата, що її ніколи не забуде український нарід. В цей день не стало геніяльного диригента, великого українського композитора, що через світ проніс і світу показав найкоштовнішу перлину українського народу — його пісню. В цей день в Канаді, місті Винипег, ліг навіки спочивати Олександер Антонович Кошиць.

Бог дасть наступить день і український нарід здобуде волю, матиме свою Державу і тоді день смерти свого незабутнього сина буде днем народньої жалоби по всій Україні. Так, світ знає Кошиця, але український народ любить його і любитиме повік цього дорогого сина.

Хочеться тут згадати одну з багатьох пригод многогранного життя Олександра Антоновича, що трапилась з ним, коли він їхав з хором студентів Університету Св. Володимира давати концерти в Бендерах та Кишиньові. В традиції студентського хору було кожного семестру влаштовувати один відкритий концерт в столиці України. До цього концерту хор завжди дбайливо готувався, щоб перевірити свою готовність до концерту, виїздках до інших міст України, де й співав уже підготований для столиці концерт. Так було і в осени 1912 року. На цей раз хор поїхав до Бендер і Кишиньова з тим, щоб повернувшись проспівати цю саму програму вже в столиці. Треба сказати, що під час подорожі аж до останнього концерту жаден хорист не мав права співати, голосно балакати, а вже нема чого й говорити про те, щоб випити якусь там чарку. Староста хору мав диктаторські права і йому всі корились без жадних заперечень. Подорожі на концерти хористи не любили, бо майже весь час всі сиділи заглибившись в читання і мовчали. Як тільки закінчувавсь останній концерт, староста передавав все керування зворотньою дорогою одному з своїх помішників за жеребком і це був самий непримінний момент для того, хто вийняв закарбований жеребок, бо він приймав обов'язки старости і не мав права брати участі в гульні свого товариства; на ньому лежав обов'язок зовнішнього зносин. Тож у четвер хор виїхав з Києва з тим, щоб у п'ятницю бути вже в Бендерах, дати в суботу там концерт, а з неділю цей концерт повторити в Кишиньові. Все йшло гаразд аж до Роздільної. Тут вагони хору мали бути відчеплені від Одеського потягу і додані до потягу, що йшов на Бендери. До Роздільної хор прибув коло 2 години дня і всі чотири вагони з хористами мали бути причеплені до пасажирського потягу, що в 4 години йшов на Бендери. Як завжди староста пішов до начальника станції аби нагадати про свої вагони. Але яке було його здивування, коли при вході до залізничного двірця він прочитав таке оголошення: „Сьогодні в 4 години дня хор студентів Університету Св. Володимира під керівництвом Олександра Кошиця проїздом дає на нашій станції у великій залі концерт. Вхід для всіх

(Докінчення на стор. 3-тій)

Советська політика в Азії

За що бються так завзято вояки Північної Кореї? Чи знають вони, що за ними стоїть тінь Совєтської Росії, готової в слушний шас задушити в зародку політичну незалежність Кореї, як це зроблено в Польщі, в Румунії, в Болгарії, Чехословаччині і т. д.? Ні, нічого цього звичайний кореєць не знає. Йому навіть імя Сталіна невідоме. Корейці бються за свою незалежність, бо комуністична пропаганда їм доказує, що американці та інші „білі імперіялісти" хочуть панувати над корейським народом.

Москва в своїй пропаганді проти західних держав в Азії іде слідами імперіялістичної Японії, яка старалася вмовляти азійським народам, що для них найбільш небезпечні „білі чорти" (західні народи), і що Японія має завдання охоронити народи Азії перед пануванням білої раси.

Москва виступає в світовій політиці з подвійним обличчям: з одного боку вона підчеркує свою „європейськість", але для азійських народів подає факт, що більша частина територій Совєтського Союзу належить до Азії.

Японія, хоч належить до жовтої раси, не вміла здобути довіря азійських народів до своєї політики: диктатура японських генералів у різних країнах Азії поставила азійські народи проти японських „визвольників". В цьому відношенні московська політика хитріша: совєтських дивізій не було в Китаю, нема їх у Кореї ані в Індо-Китаї. Всюди там бються проти білих самі кольорові народи, під проводом своїх комуністичних партій. Тому прості люди в азійських країнах, охоплених тепер впливами Москви, і не підозрівають, що їх комуністичні провідники дістають інструкції від Комінформу, а Комінформ, своєю чергою, є знаряддя політики совєтського Політбюра, на чолі з Сталіном.

Москва не посилає в Азії на поля бою своїх армій: за її інтереси бються наївні люди в Кореї, в Китаї в Малаї і в інших країнах Азії. Для Москви досить того, що вона в цих країнах має фактичний вплив. Москва не виступає в Азії, як держава, що прямує до комунізму. Комуністичні партії в Азії мають невинні назви „народніх союзів боротьби за свободу" і под. Так як у Східній Німеччині, в Чехії та Польщі, Москва старається грати на патріотичних почуваннях цих народів і пробує настроїти ці народи проти західних великодержав; з тим більшим успіхом грає московська політика на націоналістичних і расових струнах серед народів Азії.

Події в Кореї показують, яка небезпечна може бути ця криводушна політика московської кліки для народів західної цивілізації. В демократичному світі кожний знає, що уряд Злучених Держав Америки і не думав робити Корею своєю „колонією". Америка відкликала своє військо з Кореї, щоб не було приводу комуністам вести пропаганду проти „американського імперіялізму". Але американський уряд не міг спокійно дивитися на те, що корейські комуністи повели збройну атаку на Південну Корею. Однак комуністична пропаганда, кермувана Москвою, представляє справу так, мовляв, американці хочуть поневолити корейський нарід!

Москва має ту вигоду, що за її інтереси бються народи жовтої раси. Західні великодержави мусять проливати кров своїх синів на Далекому Сході і розсівають свої сили в „малій війні" ще перед великим конфліктом, до якого прямує політика Сталіна. Що Сталін числить на допомогу народів Азії в разі нової світової війни, видно з недавно заключеного договору між Москвою і Китаєм про взаємну поміч проти „агресора".

Елястична політика московського уряду може повільно і без особливого ризика для себе виточувати кров західних великодержав у різних країнах Азії. Напр., совєтська республіка Вієтнам під проводом емісаря Москви Го Ші Мінга, наробила немало клопоту для Франції. Ситуація в цій країні зовсім подібна до того, що сталося в Кореї: Москва дає поміч комуністові Мінгові, а Франція підпирає собі прихильний уряд Бао Даі. Китайські комуністи готові дати Мінгові військове підсилення, а тоді комуністичний диктатор рушить походом проти своїх ворогів.

Так розвиваються події в Азії. Москва уміло грає на двох головних ідеях: Суспільні реформи, боротьба за національне визволення. Ясна річ, що Сталін не принесе народам Азії ні одного, ні другого, тільки нове, ще гірше рабство. Але сила пропаганди полягає в тому, що люди їй вірять, поки самі не переконаються на власному досвіді, чия правда, а чия кривда.

Г. В.

М. М.

З-ПІД БІЛОГО СОНЦЯ ДО СРІБНИХ ЗІР

„Будуть гості усі в бархатині,
а Ви, Мамо, в подертій свитині...
Зостанетесь, Ненько удовою,
удовою-сиротою, самотою,
а ми помандруєм чужиною...
Та буде нас, Мамо, по всіх країнах,
по всіх країнах, по чужих чужинах".

Останні події в Китаю, тривожні вістки про тяжку долю всіх тих білих людей, що не маючи ніякого громадянства, а значить допомоги і захисту від своїх консулів, опинились в огні чужої війни і зненависти розагітованої червоними китайської черні, та які уціліли тільки дякуючи опіці IPO, яке вивезло їх з небезпечних місць і утримує в своїх „шелтерс", зокрема ж трагічна доля українців і останніх українських огнищ в Китаю, викликають спогади і про наш від'їзд з Північного Китаю, з хаосу і пекла до спокою і раю Каліфорнії.

Була холодна зима, така холодна і з такими вітрами, що замерзла не тільки річка Хейхо (чорна), яка сполучувала нас з морем і була останнім шляхом до спасіння, себ-то дорогою в той вільний незагрожений червоними китайськими вояками світ, але навіть саме Жовте море при берегах, так зв. Таку бар, замерзло. Це було тяжкою новиною, бо маючи вже всі папері, всі візи і посвідки і сидячи на запакованих речах, ми надіялись відплисти на першому пароплаві (або хоч на великій морській „джонці" чи „шаланді") раніш ніж червоні китайці захоплять наше місто. Тепер ця надія загинула, бо червоні партизани т. зв. „Палу" вже перейшли по льоду і замкнули нарешті своє коло навкруги нас. Всі пароплави дістали наказ повернутися від Шанхаю і ми остались відрізаними від всього світу в темряті, холоді і голоді, але з горячою молитвою до Бога про порятунок. І Господь не оставив нас, бо досить скоро підійшли націоналістичні військові частини з літаками, танками, пароплавами-кригорізами та визволили наше місто і „прочистили" дорогу (і від червоних і від криги) до самого моря; хоч по обидва боки річки, по просторих полях, гаях і селах також було неспокійно, кипіло від червоних партизан і весь час була гарматня і кулеметна стрілянина, і яку ми чули і в місті і згодом в дорозі, пливучи на південь, до Шангаю. З невимовною тривогою побігли оглянути той перший пароплав, який пройшов через всі леди і криги, і на якому доля судила нам покинути після стількох років страждань Північний Китай. Перед нами був пароплав-привид, не можна було повірити, що то дійсно пароплав, настільки від великої хвилі і холодного вітру весь — від найнижчого покладу, до шпиля найвищої щогли був оледенілий, і сонце, граючи всіма кольорами веселки, робило той малий пароплав якоюсь кришталевою цяцькою чи моделю — мистецьки вирізаною з криги. Але вибирати ми не могли, бо й не було з чого. І от на самий Йорданський Святий Вечір, на Голодну Кутю, темно і припікав міцний мороз, ми зо всіма своїми речами рушили до місця причалу нашого малого пароплава. Але як не рано ми вибралися, то застали, що вже ввесь беріг до самої води був вкритий китайцями і їх „манатками", бо вони ще звечора прийшли сюди і так і ночували на березі, аби рано вспіти втиснутися на пароплав і хоч би „стоячи на одній нозі", а тільки вихати з загроженого місця. Як звичайно, на березі було багато „кулі", бідних робітників, які за браком в Китаю електричного струму, підоймових кранів і др. модерних улаштувань при наладованні кораблів заміняють це все своїми руками і міцними, похилими спинами, та які завше кваплються похапати ваші речі, щоб заробити де-скільки мільйонів, яких ледве вистачить на одну мисочку варених кукурузяних круп, бо проріж в Китаю з початком війни 1941 року прийшлось забути. Але на цей раз на наше здивовання ні один кулі не тільки не підійшов до наших речей, а навіть ніби навмисне оминав нас. Коли ми, нарешті, бачучи, що вже всі китайці, крім нашої маленької европейської групи, на пароплаві і їх речі вже навантажені і пароплав ось-ось відійде, звернулись до тих кулі, щоб вони вже і наші речі несли, то вони ворожо засміялись і демонстративно повернувшись, пішли геть. Ми побачили, що тут вже чимось недобрим пахне і що наше положення досить сумне, бо всі наші речі, серед яких були і дуже тяжкі, ще на березі, а пароплав вже вдруге загудів, капітан стояв на своєму місці, і на нас байдужо, але замітно з приємністю і саркастичною усмішкою приглядався, як китайці „вчать" білих. Та „громада великий чоловік" і це блискуче ствердилося, бо провожати нас прийшли мало що не всі члени української громади і, бачучи нашу біду, разом всі взялися до праці. Всі: ми самі, 73-літні старенькі дідусі і малі підлітки з поспіхом кидали і пхали речі на пароплав і встигли допомогти не тільки нам, але і тим двом англійкам з дітьми, які вкупі з нами, 5-ма українцями, і були тільки „білими" европейцями на весь пароплав, на який замість 300 душ набилось до тисячі. Не вдалось китайцям допекти нам і оставити нас. Не тільки ми всі позаскакували на пароплав, але навіть остання валізка влучно була закинута на поклад, коли пароплав вже зняв східці і широка смуга води відділяла його від берега.

(Дальше буде).

Протокол з XXII. Звичайної Конвенції
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,
яка відбулася в днях 22-28 травня 1950 року в готелі Голенден, Клівленд, О.

П'ЯТИЙ ДЕНЬ КОНВЕНЦІЇ

Пополуднева Сесія (Продовження)

Передано Головному Урядові листу тих делеґатів, які надіслали свої прохання не на приписаних формулярах, а це: (читає п. Дорожинський):

Від.	Прізвище й ім'я	Від.	Прізвище й ім'я
30.	— Гамука Дмитро	245.	— Кушнір Анна
36.	— Скробач Анна	245.	— Роґоза Петро
52.	— Ткач Григорій	247.	— Гарванко Іван
85.	— Костюк Онуфрій	347.	— Палько Агафія
97.	— Гладкий Микола	329.	— Гальків Саломея
108.	— Віркійовський Франко	361.	— Катулька Йосип
108.	— Дзяд Іван	413.	— Дейвис Катирина
159.	— Петрівський Степан	413.	— Юркевич Теодор
237.	— Врона Розалія	413.	— Юркевич Юлія
245.	— Ґульґун Павло	426.	— Солоп Ваврик
245.	— Ґульґун Катирина	430.	— Кравчук Михайло
		430.	— Малиновський Степан.

Від. 123. Білецький Іван, в справі відсотків від позичок, відіслано до головної канцелярії.

Узгляднено стипендії слідуючим особам; (читає п. Савчук):

Від.	Прізвище й ім'я	Сума $	Від.	Прізвище й ім'я	Сума $
20.	Прихідко Степанія	40.00	226.	Чудак Михайло	30.00
21.	Вілас Михайло	40.00	226.	Сидор Іван	65.00
21.	Вілас Іван	25.00	230.	Горбаль Франко	35.00
23.	Лесів Мирослав	30.00	254.	Селемен Петро	30.00
63.	Котик Іван	40.00	283.	Орищин Степан	45.00
63.	Рудовський Карло	35.00	283.	Зановик Миросл	40.00
63.	Сухорський Йосип	30.00	283.	Зопків Олекс. Мик.	40.00
75.	Сулик Степан	40.00	287.	Лютвіняк Роман	35.00
78.	Затик Іван	25.00	287.	Ляндіс Михайло	35.00
85.	Костюк Роман	30.00	288.	Антоняк Іван	30.00
85.	Костюк Джералд	30.00	288.	Мартиник Андрій	40.00
86.	Терій Богдан	30.00	365.	Федорович Мих.	40.00
96.	Кульчицький Флор.	35.00	383.	Гродзінський Мих.	30.00
96.	Кульчицька Лідія	35.00	388.	Михальцевич Іван	35.00
99.	Лаврик Іван	40.00	389.	Дуборенко Надія	35.00
103.	Пунько Еміль	40.00	414.	Скорецька Галина	40.00
105.	Слободян Вілям	40.00	414.	Гомотюк Ірина	35.00
109.	Василик Вілям	35.00	429.	Мицишин Степан	40.00
125.	Чушак Ірина С.	25.00	448.	Шекітка Євген	50.00
141.	Поливчак Василь	40.00	476.	Маріяк Катерина	35.00
147.	Саврук Степан	30.00	292.	Дубрівна Ольга	35.00
163.	Дуда Іван	30.00	292.	Крива Е. Ірина	35.00
163.	Бочій Тадей	35.00	299.	Яремій Марджері	25.00
194.	Рибачук Оксана	30.00	319.	Марковський Генрі	30.00
194.	Вачинський Маркіян	30.00	319.	Сванчак Іван	25.00
194.	Шандра Йосип	75.00	330.	Тимко Мирон	40.00
204.	Мороз Роман	35.00	338.	Коваль Йосип	30.00
210.	Франко Волод.	30.00	338.	Проць Тарас	30.00
210.	Франко Іван мол.	30.00	348.	Кремінь Іван	35.00

Приступаючи до відчитання листи фондів, ухвалених на народні, культурні і гуманітарні цілі, мушу підчеркнути, що найбільш пекучою справою була справа Національного Фонду, значення якого є так мало зрозумілим серед українського громадянства. Нам легко бажати успіхів нашим провідникам, як рівнож бажанням нашим є бачити ім'я України й українців, де тільки оком глянемо, але тяжко випросити цента на Національний Фонд. Ми уважаємо, що Конвенція повинна бути прикладом та доказати, що союзовці все ведуть першенство у національних датках, — тому з нагоди Конвенції пропонуємо ухвалити $ 5.000.

Другою пекучою справою ми уважали видання Української Енциклопедії в англійській мові. Ви чули вже зі звітів наших головних урядників, скільки то розголосу й доброї пропаганди зробило видання Української Історії в англійській мові. Треба нам рівнож Української Енциклопедії в англійській мові, щоби розіслати її по Америці й інших краях, щоби вона дала такі добрі успіхи, щоб не тільки одиниці знали про Україну, але кожний чоловік із кожної нагоди міг сказати про Україну й українців так, як на бенкеті губернатор стейту Огайо. Тому ми призначили на ту ціль 5.000 долярів.

В цілому признано на:

Український Національний Фонд	$	5,000.00
Видання Укр. Енциклопедії в англ. мові	$	5,000.00
Український Кат. Семинар у Вашинґтоні	$	1,000.00
Вищі освітні курси в Канаді	$	400.00
Замовлення на Українську Енциклопедію	$	350.00
Інститут Заочного Навчання при Українськім Університеті в Мюнхені, Німеччина	$	200.00
Укр. Дівоча Академія в Факс Чейз, Па.	$	150.00
Укр. Дівоча Академія в Словтсбурґ, Н. Й.	$	150.00
Укр. Дівоча Академія в Стемфорд, Конн.	$	150.00
Український Сиротинець у Филаделфії, Па.	$	150.00
Укр. Православний Семинар у Филаделфії,	$	150.00
Головна Управа Організації Оборони Лемківщини	$	100.00
Українська Вільна Академія Наук (УВАН) Канада	$	150.00

Не узгляднено прохання таких аплікантів, (читає П. Пиріг):

1. Прохання оо. Василіян в справі місцевої школи св. Миколая в Шикаґо, Ілл.
2. Злучений Український-Американський Допомоговий Комітет у Филаделфії.
3. Сестрицтво Непорочного Зачаття в Клівленд, О., в справі пожертви на будову школи.
4. Отець Мусійчук, Шарон, Па., в справі видання книжки „Моя автобіографія".
5. Організаційний Комітет Української Літньої Оселі, заснований в Ню Йорку, в якій то справі в свойому часі буде спеціяльна резолюція ще на цій Конвенції.
6. ОО. Василіян в справі цілоденної школи в Шикаґо.
7. Вільна Академія Наук в Ню Йорку (УВАН).
8. Українська Католицька Церква в Перт Амбой, — Н. Джерзі.
9. Централне бюро Українських Науково-Дослідчих Інститутів.
10. Комісія Допомоги Українському Студентсву — (КоДУС).

Шановні Делеґати й Делеґатки!

Комісія Просьб і Скарг в повнім зрозумінні й гармонії вирішила повищі справи. Ви дальше рішайте. Я Вам дякую за вислухання!

Приступаючи до дискусії над звітом Комісії Просьб і Скарг, дел. від. 204 запитує, чому б. секретареві від. 204 призвано тільки дол. 25, на що П. Клячко відповідає, що її дивно, що дел. від 204 підносить цю справу.

Дел. від. 221 заявляє, що нашій Комісії Просьб і скарг можна поґратулювати за її працю. Побажаним однак було б вдоволити прохання оо. Василіян в Шикаґо, які цього року мали у своїй школі около тисячу дітей наших скитальців.

Дел. від. 38 запитує, чи два члени його відділу отримали запомогу, на що п. Клячко відповідає, що так.

Дел. від. 370 признає, що добре є, що призначено на народні цілі поважну суму, однак не повинні ми забувати за тих старих членів, які мають тепер 71 або 75 літ або є спаралізовані, а тимчасом їм призначено малу суму.

Дел. від. 245 запитує, чому не признано для трьох членів його відділу ніякої запомоги, на що п. Клячко вияснює, що вони прислали прохання на звичайних листах, які передано Головній Канцелярії У. Н. Союзу для полагодження.

Дел. від. 42 питає, чому не читано прізвища його члена, який подав прохання про запомогу, на що Р. Слободян відповідає, що бракує шкільного свідоцтва.

Дел. від. 52 запитує, чому двох членів його відділу зараховано до іншого відділу, на що п. Клячко відповідає, що відділ був нечитко написаний, одначе це спростується.

Дел. від. 58 питає, чому відкинено одне прохання про звільнення від вкладок. П. Клячко відповідає, що прохання це не відкинено, а передано головній канцелярії для полагодження, з огляду на те, що Комісія Просьб і Скарг не є компетентна для полагодження таких справ.

Дел. від 239 заявляє, що Комісія Просьб і Скарг виконала гарну роботу, одначе побажаним було би, щоби суму, призначену на Конґресовий Комітет, розділити по половині і дол. 2,500 призначити на допомогову акцію. Хоча сума ця мала, однак в інтересі У. Н. Союзу є, щоби новоприбулі знали, що поміч ця походить від У. Н. Союзу. Якраз тепер допомогова акція вимагає багато грошей.

П. Клячко, забираючи слово заявляє, що ніколи не забуде новоприбулих, одначе Український Конґресовий Комітет призначив 35 процент зі свойого бюджету на допомогову акцію.

Дел. від. 238 дає признання Комісії Просьб і Скарг, кажучи, що вона добре вив'язалася зі своїх завдань, одначе побажаним було б, щоби висловив свою думку Р. Слободян, як головний касієр. Продовжуючи, делеґат від. 238 подає, що на Семинар признано забагато.

М. Клячко, відповідаючи заявляє, що сума дол. 1,000, яку призначено на Семинар, не є завеликою, бо нам треба священників.

Р. Слободян, у відповідь дел. від. 238 подає, що Комісія Просьб і Скарг кооперувала з ним та що кожна петиція повинна бути зроблена на певній усталеній формі-аплікації.

Дел. від 230 запитує, чому не узгляднено прохання о. Мусійчука. Видання книжки це не його особиста справа, а справа Укр. Січових Стрільців.

У відповідь М. Клячко вияснює, що видання книжки „Моя автобіографія" це особиста справа.

Вкінці внесення на приняття звіту Комісії Просьб і Скарг піддержують дел. від. 364, 301, 334, і 371, що приявні делеґати одноголосно приймають.

Дел. від 106 запитує, чи до Комісії Просьб і Скарг вплинули якісь скарги, на що М. Клячко відповідає, що ні.

Внески і запити

У дальшій точці програми Конвенції, а це у внесках та запитах на добро організації, забирає голос Р. Слободян, подаючи до відома делеґатам, що кошти Конвенції виносять дол. 95.000 на що зібрано тільки дол. 74,859.20 так, що недобору є на около 20,000 дол. Всі рахунки, подані делеґатами, вирівняно, вияснюючи, що деякі делеґати у своїх рахунках подали кошти переїзду тільки в одну сторону. Мимо цього ми заплатили все.

Предсідник У. Н. Союзу, Д. Галичин, відчитує такі привітні резолюції та вносить на їх приняття:

Привіт Укр. Народові і Укр. Повстанській Армії

Конвенція Українського Народного Союзу, цеї найстаршої і найбільшої організації Американських Українців, шле братній привіт країні своїх батьків — Україні і її народові. Конвенція клонить голову перед величністю жертв, яку цей нарід приносить в нерівній й героїчній боротьбі проти большевицького ворога людства за свою честь та свої права на вільне, незалежне життя. Конвенція висловлює свій подив легендарній збройній силі українського народу, Українській Повстанчій Армії і її проводові, яка своєю героїчною боротьбою, колись проти націстсько-німецького і тепер проти комуно-російського займанців України виправдує державно-політичні аспірації Українського Народу та закріплює за ним право на належне йому місце в сім'ї вільних народів світу. Зібрані на Конвенції делеґати прирікають кожний по своїм силам і спроможностям причинитися до того, щоби кров українських героїв і терпіння українських мучеників не пішли на марно, але видали довго очікуваний і дорого окуплений овоч волі.

Привіт Українській Еміґрації

Конвенція вітає всіх українців в теперішній діяспорі та закликає їх видержати в активній вірности тим ідеалам, для яких вони були змушені покинути рідну землю і за які так героїчно змагається ввесь український нарід. В ім'я тих же ідеалів Конвенція закликає всіх українців теперішнього великого політичного ісходу об'єднатися навколо ідеї визволення України і тільки їй підпорядкувати всі свої інші справи. — Братня любов, політична і релігійна толеранція, максимальне взаєморозуміння і взаємна допомога — скріплять українські сили та приспішать день українського визволення. Виявом цих зусиль Конвенція вважає створення Української Національної Ради, яку вітає, як головного виразника українських державнотворчих зусиль на еміґрації.

Привіт Членам У. Н. Союзу

Зібрані на XXII-ій Конвенції делеґати й делеґатки У. Н. Союзу та вибраний Головний Уряд шлють братський привіт всім членам У. Н. Союзу, зокрема тим, що включилися у велику Союзову сім'ю в останньому між-конвенційному часі. Конвенція закликає ввесь загал Союзного членства до ще інтензивнішої і ще наполегливішої праці для добра своєї організації, що є спільним, всенародним добром. Високі ідеали основоположників і піонерів У.Н.Союзу, які перші піднесли і возвеличили синьо-жовтий український прапор та українське ім'я на цій благословенній, бо вільній американській землі, хай просвічують нам в дальшій праці і в дальшому змаганні до великої мети.

Конвенція зокрема вітає всіх тих українських братів і сестер, які після довгої неволі на рідній не своїй землі та після важких поневірянь на скитанні, опинились між нами на волі, скріплюючи наші сили, відсвіжуючи нашу українську кров та прилучуючись до нашого творчого працесу.

Привіт Новоприбулим Українцям в Злучених Державах Америки і в Канаді

Брати і Сестри!

Зібрані на своїй 22-гій з черги Конвенції 449 представників вже поверх 58,000 членів Українського Народного Союзу, цеї найстаршої і найбільшої української народної організації, використовують ту нагоду, щоб привітати Вас на тричі благословенній, бо вільній землі Злучених Держав Америки й Канади.

Перша після війни і 21-ша з черги попередня Конвенція У. Н. Союзу, що відбулася в березні 1946-го року в місті Питсбурґу, в окремій резолюції ствердила, що „хоча український нарід поніс в другій світовій війні великі жертви майна, крови й життя для знищення націзму і фашизму та для здобуття повної перемоги над ними, то одначе ця перемога не принесла йому очікуваної волі, бо над його землями панує дальше чужа, комуністична влада, з усіми найчорнішими прикметами тоталітаризму, крайньої реакції та цілковитої неволі.". В цій же резолюції стверджено, що „з цеї комуністичної неволі вирвались під час війни і перебувають на чужині сотні тисяч найсвідомішого робітництва, селянства, міщанства і тисячі найкращих культурних працівників" та „маючи на увазі їх важке положення", Конвенція звернулась із закликом до всього Союзового загалу дати повну і всецілу моральну і матеріяльну піддержку цим нещасним, обездоленим скитальцям", до яких тоді ще й Ви всі належали.

Український Народний Союз та його членство, як завжди так і цим разом не обмежився до самої резолюції. За нею бо пішли діла, які сьогодні, чотири роки після того, записані вже золотими літерами в нашій історії та у висліді яких багато тисяч тих нещасливих тоді скитальців вже стали або ще стануть повноправними громадянами цих великих і вільних країн, Злучених Держав Америки і Канади. Понад 80 процент всіх пожертв на допомогу новій українській іміґрації в Европі та опісля на її переселення походять від У. Н. Союзу та його членства. Стверджуємо цей факт для історії, бо тоді, як Український Народний Союз не тільки ухвалював резолюції в обороні нової української еміґрації в Европі, але й активно здійснював їх, на цю еміґрацію, отже на Вас, накидувались громами безпідставних обвинувачень не тільки всі явні вороги українського народу і української справи, але — на превеликий жаль — теж і деякі українські організації, зведені на манівці їхніми провідниками.

Для історії і її правди XXII Конвенція У. Н. Союзу вважає своїм обов'язком ствердити, що загал новоприбулих українців в Злучених Державах і в Канаді належно оцінив цю велику працю У. Н. Союзу для їх рятунку та виправдав покладані на нього надії. Доказом цього хай послужить факт, що приблизно одна третя новоприбулих вже сьогодні в рядах Українського Народного Союзу допомагає здійснювати його високі ідеали для добра свого народу і свого власного.

Стверджуючи ці факти та з уваги на переломову для дальшої долі світу, отже і для нашого народу, добу, в якій живемо, XXII Конвенція закликає Вас ще більше гуртуватися в рядах Українського Народного Союзу, ще більше розбудовувати та поширювати формою і поглиблювати змістом цю могутню заморську твердиню , в якій є місце для кожного українця, без огляду на його походження, на його вірування і його переконання, за виїмком комуно-большевицьких зрадників.

Вітайте між нами та спільно розбудовуймо цей наш Союз спільних ідей, спільної праці і спільних інтересів! Стиснімо ще сильніше дружньо подані руки і піднесімо ще вище схрещені синьо-жовтий український і зоряний американський прапори, що стали символом нашої організації!

Через Союз до кращої долі!

Внесок на прийняття відчитаних привітних резолюцій піддержують дел. від. 338, 282 і 239, що приявні делеґати приймають одноголосно через повстання з місць.

Дел. від. 334 пропонує вислати рівнож привіт до губернатора стейту Огайо, як рівнож мейорові міста Клівленд, що піддержують делеґати від. 336, і 109.

Дел. від. 333 пропонує вислати привіт танкож до Об'єднаних Націй.

У Дискусії над внесками Д. Галичин заявляє, що думка вислати привіт до Об'єднаних Націй є добра, одначе це належить до Українського Конґресового Комітету і Пан-Американської Конференції.

Підданий під голосування внесок — вислати привіти до губернатора стейту Огайо і мейора міста Клівленд, — принято одноголосно.

Організаційні справи

Предсідник У. Н. Союзу Д. Галичин подає до відома присутним делеґатам про старання, які роблено в минулих 4-ох роках в справі об'єднання існуючих в Америці українських братсько-запомогових організацій, які одначе були безуспішними. А іменно, провід одної з таких організацій заявив, що про це рішатиме їх конвенція.

Незалежно від того Д. Галичин вносить приняти для добра організації таку рекомендацію:

„Головний Уряд, зокрема Головний Екзекутивний Комітет, повинен продовжувати старання і заходи для об'єднання існуючих в цій країні українських братсько-запомогових організацій. Конвенція вважає, що того вимагає добро та інтерес цих же організацій і української справи".

Внесок цей піддержують дел. від. 91 і 29, який приявні приймають одноголосно.

В дальшому Д. Галичин відчитує слідуючу рекомендацію та вносить на її приняття:

„Рекомендується Головному Урядові відповідно підвищити суму виплати посмертних запомог у всіх 6-ох клясах Молодечого Департаменту, якщо тільки будуть скасовані обмеження щодо виплати цих запомог, які ще існують в деяких стейтах".

Внесок цей піддержують дел. від. 216 і 292, який підданий під голосування, присутні приймають оплесками.

Культурні справи

Д. Галичин відчитує таку рекомендацію та вносить на її прийняття:

Згідно з дотеперішньою традицією У. Н. Союзу та відповідно до потреб його членства і української громади і українського народу, Головний Уряд, а з ним все Союзове членство, повинні докладати найбільших зусиль для дальшої розбудови і піднесення української культури на цій вільній землі, де вона сьогодні ще єдино може вільно розвиватися. В тій цілі Головному Урядові рекомендується:

а) Продовжити існування Культурної Комісії У. Н. Союзу, оформлюючи її відповідно до потреб.

б) Продовжувати видавництва в англійській і українській мовах про Україну, український нарід, його досягнення і його змагання.

в) Подбати про організацію Вищих Освітних Курсів українознавства для молоді. На ті цілі уповажнюється використати стипендійний фонд, який в теперішних обставинах не може покривати стипендійних запотребувань в дотеперішньому характері.

г) Відповідно до сил і спроможностей піддержувати кожну добру ініціятиву, що має на меті розбудову, поширення і піднесення української культури на тій землі."

Внесок цей піддержують дел. від. 161, 39 і 397, який приявні приймають одноголосно.

Головний контрольор В. Гірняк пропонує вислати до Управи міста Вінніпеґ телеграму, як вираз співчуття з приводу виливу ріки і знищення нею частини міста.

Внесок цей піддержують дел .від. 334, 343 і 47, який приявні приймають оплесками.

У зв'язку з цим Д. Галичин заявляє, що було б на місці, щоби У. Н. С прийшов з конкретною допомогою для членів У. Н. Союзу у Вінніпеґу, які понесли шкоду внаслідок виливу ріки, ставляючи цю справу до полагодження Екзекутиві У. Н. Союзу.

Внесок цей піддержують дел. від 151 і 200, який приявні приймають оплесками.

Дел. від. 361 пропонує, крім привітної телеграми до Української Повстанчої Армії, дати її якусь поміч та жертвувати на ліки по дол. 5.

Дел. від 146 пропонує жертвувати по дол. 5 на якусь народну ціль, або хоча по 1 доляровi.

Дел. від. 238, 5 і 221 висказують згідно свою думку, щоби від кожного делеґата стягнути по дол. 5 при виплачуванні дієт.

Дел. від. 179 пропонує, щоби в часі роздачі бальотів збирати пожертви на народні цілі.

Вкінці приступлено до роздачі бальотів а по виповненню їх замкнено пополудневу сесію п'ятого дня нарад Конвенції.

Шостий день Конвенції

Раніщню сесію 6-го дня нарад відкриває предсідник Д-р Дубас, покликуючи секретаря Ю. Баранюка до відчитання протоколу з минулого дня нарад.

По відчитанню протоколу до слова зголошуються делеґати відділів 376, 97 і 8.

Дел від. 97 заявляє, що це він вносив, щоби делеґати зложили по дол. 5 на Національний Фонд, чого в протоколі не занотовано.

Дел. від 8 подає, що в протоколі нема записано по-англійськи „рол-кол", а є тільки по-українськи.

На внесення дел. від. 396, піддержане дел. від 190, протокол прийнято у тій формі, як було прочитано.

Після цього Д-р Дубас відчитує привіти, які наспіли з нагоди Конвенції, а це від:

Відділу УНСоюзу 348 — Йонґставн, Огайо; відділу 274 УНС — Йонґставн, Огайо; відділу 37 УНС — Елізабет, Н. Дж.

Злучених Товариств міста Клівленд, Ог.

Об'єднання Жінок Ню Йорк, підп. Л. Івченко, Н. Мирена і С. Галичин.

Молоді міста Ню Йорку, підп. П. Клячко, І. Фізер.

Союзу Укр. Національних Демократів, Ню Йорк, підп. Д-р Паньківський і Д-р Шлемкевич.

Дел. від. 430 Роман Дяків від 7500 бувших скитальців а зараз членів У. Н. Союзу.

Миколи Горішного, Джерзі Сити.

Д-р Дубас заявляє, що Конвенція приступає до кінцевих точок своїх нарад, а це:

Внески — Запити — Різні справи — Замкнення Конвенції, звертаючися до присутніх делеґатів, щоби давали тілки конкретні питання, бо Конвенцію думаємо закінчити вполудне.

Дел. від. 169 пропонує, щоби на наступну Конвенцію такі комітети не були плачені за виконування своїх обов'язків, але працювали почесно:

Члени Виборчої Комісії,

Члени Пресової Комісії,

Предсідник, два місто-предсідники, два секретарі та дверники.

У свойому узасадненні дел. від. 169 подає, що на вибирання згаданих комітетів потрібно на Конвенції багато часу, а це тому, що богато делеґатів є кандидатами, на яких окремо голосується. Плачена повинна бути тільки помічна сила для секретаря, а це стенограф.

Цей внесок піддержує дел. від. 370, який підданий під голосування, приявні делеґати одноголосно приймають.

В тому місці Д-р Дубас подає до відома, що до цього часу на Конвенції зібрано на Національний Фонд суму дол. 1670. Збірку цю дальше продовжується, а після закінчення Конвенції рівнож будуть збирати ці датки конвенційні секретарі.

Після цього делеґати таких відділів зголошуються до дискусії над внесками і запитами для добра У. Н. Союзу: 20, 370, 83, 375, 361, 347, 5, 221, 44, 94, 432, 371, 217, 316, 324, 364, 435, 295, 291, 108, 336, 126, 161, 36, 8, 38, 204, 132, 79, 296, 213, 106, 433, 363, 194 і 367.

Дел. від. 142 вносить на замкнення листи до дискусії, що дел від. 338 піддержує.

Дел. від. 306 заявляє, що ми повинні вибрати заступника касієра.

Дел. від. 20 пропонує, щоби на наступну Конвенцію змінити конвенційні відзнаки в цей спосіб, щоби на відзнаках було число відділу, як рівнож ім'я делеґата.

Дел. від. 370 заявляє, що Конвенція рішає про справи, які мають діяти за чотири роки й тому ми повинні ухвалити полекші для старших членів та вносить на підвищення платні секретарям.

Дел. від. 375 пропонує, щоби відділовим касієрам

дати підвишку на 1 процент, як рівнож, щоби вони були забондовані.

На цей внесок Р. Слободян вияснює, що досі даємо винагородження секретарам, які найбільше працюють по відділах, а предсідники і касієри одержують винагороду відповідно від скількости приєднаних нових членів. Коли предсідники і касієри будуть більше працювати і приєднувати нових членів, тим самим їхня винагорода буде більша. Тому пропонує від себе, щоби справу винагороди оставити по давньому.

Дел. від. 238 заявляє, що він, як предсідник відділу, не бажає і не просить якоїсь винагороди за працю предсідників відділів.

Дел. від. 194 пропонує, щоби осідок У. Н. Союзу перенести до Ню Иорку, бо тим піднесеться престіж У. Н. Союзу, як рівнож, щоби Конвенції відбувалися у власній галі, як було рішено попередньою Конвенцією.

На повищу пропозицію Д. Галичин вияснює, що вправді маємо таку ухвалу попередньої Конвенції, одначе з різних причин цього, покищо, виконати не було можна.

Дел. від. 361 висловлює бажання, щоби в „Свободі" змінити історію про Тарзана на історію України.

Дел. від. 347 подає, що відділові секретарі мають найбільше праці, домагаючися для них 1-о процентової підвишки у винагороді за працю.

Д. Галичин відповідає, що винагорода за нових членів є досить велика так, що кошти Союзу за приєднаного нового члена виносять більше ніж даний член вплатив до адміністраційного фонду в першім році членства. Тому покищо не можна дати підвишки у винагороді секретарям.

На це вияснення Д. Галичина, дел. від. 363 каже, що кожний приєднаний член, лишаючись в Союзі, по якомусь часі ці кошти покриває.

Дел. від. 433, звертаючись на адресу делеґатів, які приїхали на Конвенцію з далеких місцевостей, подає, що їм належить дати честь, щоби вони не чулися чужими між нами.

Адв. Роман Смук заявляє, що Злучений Допомоговий Комітет виконав дуже велику роботу у спровадженні скитальців, звертаючися при тому до всіх делеґатів з проханням, підписувати завірення для дальших іміґрантів, які остали в Европі. Ці люди, які приїдуть тут, станутъ членами У. Н. Союзу. Продовжуючи Р. Смук заявляє, що в біжучому році ми повинні збільшити У. Н. Союз на 7,500 членів з-поміж нових іміґрантів.

На цьому закінчено дискусію на добро організації.

Після дискусії голова Конвенції покликує до звіту голову Виборчої Комісії, Ю. Павчака, який читає остаточний вислід виборів до Головного Уряду.

Вислід голосування був такий:

На першого заступника головного предсідника Иосиф Лисогір одержав 495 голосів, Михайло Дубас 247 голосів та Стефанія Бардачевська 91 голосів.

На другого заступника головного предсідника — Ґеновефа Зепко-Жеребняк одержала 335, Марія Демидчук 269 та Марія Малєвич 239 голосів.

На головного секретаря: Григорій Герман одержав 627 та Іван Іванчук 220 голосів.

Кандидати до Головної Контрольної Комісії одержали таку кількість голосів: Дмитро Капітула 493, Степан Куропась 462, Володимир Гірняк 387, Володимир Коссар 372, Амврозій Кібзей 365, Мирон Литвин 354, Роман Карбівник 301, Микола Олексик 244, Степан Космина 217, Петро Чап та Иосип Логин 75 голосів.

Кандидати на Головних Радних одержали таку кількість голосів: Дмитро Шмаґала 472, Іван Романишин 456, Іван Василенко 413, Іван Кокольський 409, Петро Кучма 371, Володимир Дідик 356, Микола Давискиба 334, Тарас Шпікула 328, Олена Штогрин 311, Анна Васильовська 275, Василь Гузар 237, А. Джуля 208, Володимир Шіпка 176, Іван Павловський 165, Г. Тимчій 153, О. Запоточний 152, Володимир Кульчицький 136, М. Малищак 136, М. Кульчицький 134, Осип Бакай 131, о. Григорій Пипюк 117, Микола Сеник 108, М. Курдина 109, Катерина Лукач 111, С. Лаврик 105, Адам Баволяк 104, А. Маланчук 95, І. Мармаш 85, Григорій Дацьків 70, Р. Кучерка 69, Г. Климишин 69, П. Остапчук 43, С. Могила 41 голосів.

На 909 голосів було неважних 168, які були опреділені слідуючо:

На першого заступника головного предсідника 28, на другого заступника головного предсідника 29, на секретарів 25, на головних контрольорів 35 та на головних радних 51 голосів.

У висліді голосування найбільше голосів одержали й були вибрані до Головного Уряду Українського Народного Союзу на XXII-ій Конвенції такі члени:

Головний Екзекутивний Комітет:

1. Дмитро Галичин, головний предсідник,
2. Осип Лисогір, перший заступник головного предсідника,
3. Геновефа Зепко-Жеребняк, друга заступниця головного предсідника,
4. Григорій Герман, головний секретар,
5. Роман Слободян, головний касієр.

Головна Контрольна Комісія:

1. Дмитро Капітула, — 2. Степан Куропась, — 3. Володимир Гірняк, — 4. Володимир Коссар, — 5. Д-р Амврозій Т. Кібзей.

Головні Радні:

1. Дмитро Шмаґала, — 2. Іван Романишин, 3. Іван Василенко, — 4. Іван Кокольський, — 5. Петро Кучма, — 6. Володимир Дідик, — 7. Микола Давискиба, — 8. Тарас Шпікула, — 9. Олена Штогрин, — 10. Анна Вавильовська, — 11. Василь Гузар.

Після проголошення висліду виборів, предсідник Конвенції Д-р Павло Дубас переводить заприсяження нового Головного Уряду та передає дальший провід нарадами нововибраному головному предсідникові У. Н. Союзу Дмитрові Галичинові.

Д. Галичин в своїй промові насамперед висловлює подяку Д-рові П. Дубасові та цілій Президії Конвенції за вміле ведення нарадами. Він стверджує всебічне заступництво нашої громади на цій Конвенції, згадуючи приявних делеґатів з Канади, новоприбулих і старих іміґрантів та около сотні представників народженої тут молодої генерації. З другого боку — між делеґатами є робітники, бизнесмени та професіоналісти з просторів від Ню Иорку до Норт Дакоти, від Монтреалю і Торонто до Винипеґу. Беручи це все до уваги, треба з тим більшим признанням і подивом ствердити речевість і достойність дискусії над найважливішими організаційними справами, обговорюваними і дебатованими в інтересі організації, американської батьківщини та українського народу.

Від імені Уряду Д. Галичин дякує за вибір та пригадує про чергові обов'язки, які стоять перед членством У. Н. Союзу. Він закликує доложити всіх зусиль, щоби Союз і в майбутньому залишився молодою та живою організацією, накреслюючи як головну безпосередню ціль зорганізування нових 20.000 членів з-поміж новоприбулих та 10,000 нових членів з місцевої молоді, як головне завдання на найближчі чотири роки.

Між громадськими справами нововибраний Головний Предсідник вважає найважливішою справу успішнього завершення переселенчої акції. Під цим оглядом та у зв'язку з ухвалою нового переселенчого закону є ще великі можливості, що їх можуть використати насамперед місцеві члени У. Н. Союзу, громадяни Злучених Держав і Канади, бо згідно з новим законом тільки громадяни цеї країни мають право виставляти завірення для нових іміґрантів. Д. Галичин пригадує теж тих 25.000 інвалідів, калік, немічних і старців, які будуть змушені залишитися в Европі, але яких ми не сміємо покинути напризволяще.

Серед усіх цих важливих актуальних приблем, що стоять перед нашою громадою, нововибраний предсідник У. Н. Союзу вважає найголовнішим черговим завданням постійну моральну і політичну допомогу визвольним змаганням України, ведену Українським Конґресовим Комітетом. Тому то справою чести кожного члена У. Н. Союзу мусить бути прикладне складання кожного року свого датку до Українського Національного Фонду. Тільки тоді ми зможемо бути великою моральною підпорою в загально-українських змаганнях, як дальше вірно стоятимемо при своїй організації та її високих ідеалах. Цим ми допоможемо Америці і українському народові в його нерівній боротьбі на всіх ділянках проти найбільшого большевицького ворога людства не тільки за своє визволення, але й за волю всіх поневолених ще досі народів.

Нововибраний заступник головного предсідника, Осип Лисогір, промовляє по-англійськи до приявних 100 делеґатів з-поміж народженої в Америці молоді української генерації, та, покликаючися на слова губернатора Френка Лоші про велику працю піонерів У. Н. Союзу, закликає до гідного виконання заповітів та продовжування започаткованого ними діла.

Відспіванням гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено XXII. Конвенцію У. Н. Союзу в суботу, дня 8-го травня 1950 р., в годині 1-ій вполудне.

За Президію Конвенції У. Н. Союзу:

Д-р Павло Дубас, голова,
Адв. Роман Смук, 1-ий заст. гол.,
Марія Демидчук, 2-ий заст. гол.,
Юліян Баранюк, секретар,
Анна Васильовська, секретар.

КОНВЕНЦІЯ У. Н. СОЮЗУ НА НАЦІОНАЛЬНИЙ ФОНД

ЛИСТА ГОЛОВНИХ УРЯДНИКІВ І ДЕЛЕҐАТІВ НА XXII. КОНВЕНЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ТА ВИКАЗ ЗЛОЖЕНИХ НИМИ ПІД ЧАС КОНВЕНЦІЇ ПОЖЕРТВ НА НАЦІОНАЛЬНИЙ ФОНД У. К. КОМІТЕТУ

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума	Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
1	Волод. Л. Чернеґа	$ 5.00	98	Іван Дудиш	5.00
2	Микола Тодорів	5.00	99	Степан Лаврик	5.00
3	Данило Слободян	5.00		Григорій Герман	5.00
5	Михайло Галан	5.00	100	Андрій Цебак	5.00
	Іван Сидор	5.00	102	Микола Буцько	10.00
7	Андрій Капітула	5.00		Микола Олексик	—
	Дмитро Капітула	5.00		Микола Бобечко	5.00
8	Пилип Гарасимів	5.00		Дмитро Шмаґала	10.00
8	Василь Мандзій	5.00	103	Павло Стецик	5.00
9	Павло Нарадко	5.00	104	Михайло Зельвак	1.00
10	Василь Глива	5.00	105	Юрій Марущак	5.00
11	Теодор Волощук	5.00		Дмитро Слободян	5.00
13	Іван Урбан	10.00	106	Осип Коцовський	5.00
14	Михайло П. Отрок	5.00		Григорій Дацьків	5.00
	Михайло Басараб	5.00	107	о. Павло Дармоць	5.00
17	Марія Плечій	5.00	108	Михайло Колодій	5.00
18-416	Анна Пупчик	5.00	109	Михайло І. Шепеляк	5.00
20	Матвій Прихітько	5.00	112	Ева Лялюк	5.00
	Іван Підперигора	5.00		Марія Федак	5.00
21	Теодор Смик	—		Роза Купчик	5.00
22	Павло Каня	5.00	113	Нестор Корчок	5.00
23	Анна Присковић	5.00	116	Павло Стадник	5.00
24	Антін Круль	5.00	117	Микола Чудакевич	5.00
25	Д-р Лука Мишуга	10.00	118	Михайло Сарахман	5.00
28	Микола Бабяк	5.00	119	Марія Вілан	5.00
29	Михайло Малицак	5.00	120	Ілько Кобаль	5.00
30	Михайло Філіпс	5.00	121	Олекса Ґадз	—
31	Кирило Феценко	5.00	123	Василь Бадан	5.00
33	Анна Дзюрдзевич	5.00	124	Іван Драбик	5.00
	Анна Дудик	5.00	125	Ксеня Плитяк	5.00
36	Евдокія Ґерула	5.00		Іванка Подола	5.00
37	Анна Погранична	5.00	126	Григорій Дидів	5.00
38	Василь Нусь	5.00	127	Максим Левицький	5.00
	Михайло Тарбій	—		Ілія Була	5.00
39	Олекса Шмокалюк	5.00	128-122	В. М. Сеньків	5.00
	Іван Пігуляк	5.00	130	Іван Серединський	5.00
	Віктор Осухівський	5.00		Михайло Коваль	5.00
40-60	Волод. Вітковський	5.00		Григорій Лучанко	5.00
42	Петро Головачук	5.00	132	Дмитро Сова	5.00
44	Лука Демчук	5.00	133	Мирон Литвин	5.00
45	Михайло Дубас	5.00	134	Роза Жук	5.00
	Антін Гарасим	5.00	136	Осип Сусь	5.00
	Микола Сеник	—	137	Степан Колодруб	5.00
46	Степан Матчак	5.00	138-134	Михайло Когут	5.00
47	Марія Заблоцька	5.00	139	Дмитро Кошіль	5.00
48-278	Мих. Нагребецький	5.00	140	Степан Нановський	5.00
49	Микола Юречків	5.00	141	Осип Якіма	5.00
50	Петро Ґіль	5.00	142	Петро Остапчук	5.00
52	Дмитро Хрупалик	5.00		Роман Слободян	10.00
53	Карло Сачко	5.00	143	Павло Ландяк	5.00
	Марія Малєвич	5.00	144-408	М. Фединський мол.	5.00
54	Антін Маланчук	5.00	145	Антін Лаврук	5.00
55	Марія Шандровська	5.00	146	М. Головчак	5.00
56	Михайло Медвідь	5.00	147	Василь Ракочий	5.00
57	Гр. Недільський	20.00		Іван Рудакевич	5.00
	Іван Барна	5.00		Іван Федорак	5.00
58	Антін Шанайда	10.00	149	Марія Стецьків	5.00
	Мих. Дацковський	5.00	150	Володимир І. Гуска	5.00
59	Михайло Галькевич	5.00	151	Меланія Худоба	10.00
	Юрій Добош	5.00	152	Іван Бакум	5.00
62	Василь Бідей	5.00	155	Іван Макар	5.00
63	Микола Панчик	5.00		Теодор Пізнак	5.00
	Дмитро Турко	5.00		Михайло Чумер	5.00
	Микола Фицик	5.00	156	Василь Новак	5.00
64	Іванна Бурмій	10.00		Микола Муляр	5.00
65	Андрій Сміт	5.00	157-196	Іван Зварич	5.00
66-184	Іван Лазорчик	5.00	158	Юліян Павчак	5.00
67	Іван Патуляк	5.00		Михайло Баглай	5.00
69	Михайло Ликтей	5.00	159	Мих. Камінський	5.00
70	Пилип Дмитриха	5.00	160	Матвій Костишин	5.00
	Володимир Кушнір	5.00	161	Осип Литвин	5.00
71	Анна Іш	5.00		Андрій Дзюла	5.00
72-32	Анна Келлер	5.00	163	Іван Потучко	—
73-454	Дмитро Лободяк	5.00		Микола Курко	—
74-313	о. Степан Мусійчук	5.00	164	Іван Роль	5.00
75	Іван Слупецький	5.00		Петро Гелетій	5.00
76	Петро Цап	10.00	165	Марія Пелехата	10.00
	Василь Салабун	5.00	167	Дмитро Медицький	25.00
77-273	Петро Федаш	5.00	168	Степан Космина	5.00
78-424	Іван Петрунцьо	5.00	170	Осип Логін	5.00
81	Андрій Блауцяк	5.00	171	Стелля Раси	5.00
83	Роман Карбівник	5.00	173	Степан Фіґун	5.00
	Олекса Бабяк	5.00	175	Василь Бартош	5.00
84	Петро Е. Дудко	5.00		Іван Братус	5.00
85	Онуфрій Костюк	5.00	176	Петро Бабяк	5.00
86	Павло Саламаха	5.00	177	Іван Лаба	5.00
87	М. Трояновський	5.00	178	М. М. Беднарчик	5.00
90	Іван Чепа	5.00	179	Мих. Дмитришин	5.00
91	Михайло Хаць	5.00		Мих. Кульчицький	5.00
	Петро Кочірка	5.00	180	Джені Е. Пулк	5.00
93-387	Пилип Беньковський	5.00		З. Зепко-Жеребняк	10.00
94	Іван Заблоцький	5.00	181	Дмитро Ясінчук	5.00
	Андрій Патра	2.00	182	Григорій Яськів	5.00
	В. Крушельницький	5.00	183	Андрій Віхорек	5.00
96	В. В. Кульчицький	5.00		Іван Іванчук	5.00
	Дмитро Василик	5.00	185-43	Микита Кіцера	5.00
97	Василь Бродський	10.00	186	Юлія Баволяк	5.00

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
187	Теодор Сенчук	5.00
189	Іван Харамбура	5.00
191	Олекса Заяць	5.00
192	Матвій Політило	5.00
194	Мих. Бачинський	5.00
	Евстахій Манацький	5.00
	В. Никифорук	5.00
199	Осип Доскоч	5.00
200	Василь Ворґуль	5.00
	Володимир Шіпка	5.00
201-228	Роман Тенетило	5.00
203	СтепанЮрчинський	5.00
204	Дмитро Галичин	10.00
	Василь Гасій	5.00
	Павло Марко	5.00
	Теодор Скульський	5.00
206	Іван Кокольський	5.00
	Ілія Околита	5.00
	Дмитро Бойко	5.00
	Петро Тепер	5.00
207	Василь Гудима	5.00
210	Михайло Франко	5.00
211	Тео. Соколовський	5.00
213	Олекса Ковальський	5.00
	Микита Пахолок	5.00
216-415	Анастазія Синіцька	5.00
217	Петро Паснак	5.00
	Константин Шевчук	5.00
	Андрій Іванів	5.00
218	Михайло Ткачишин	5.00
	Михайло Стахура	5.00
219	Семен Чорномаз	5.00
	Григорій Дорошенко	5.00
	Андрій Мудровський	10.00
220	Петро Влідий	5.00
	Григорій Гарасим	5.00
221	Інж. С. Куропась	10.00
	Тарас Шпікула	10.00
	П. Т. Васильовський	
	і Анна Васильовська	10.00
	Роман І. Смук	5.00
223	Іван Гринчишин	5.00
	Лука Худоба	5.00
226	Карло Ґерула	5.00
227-135	Петро Цап	5.00
229	Михайло Дутчак	5.00
230	Іван Павловський	5.00
	Мих. Мушинський	5.00
	Юрій Присташ	—
232	Мирослав Пандрак	5.00
233-79	Олена Маґер	5.00
234	Павло Сташко	5.00
	Степан Могила	5.00
235	Лев Бобак	5.00
236	Титус Шкирпан	5.00
237	Лука Влаґітка	5.00
	Михайло Крика	5.00
238	Іван Масний	5.00
	Ілія Селінський	5.00
	Петро Мороз	5.00
239	Володимир Галан	5.00
	Д-р Павло Дубас	5.00
241	Ст. Бардачевський	5.00
242	Василь Найдух	5.00
243	Петро Костюк	5.00
245	Матвій Скоропад	5.00
246	Юрій Притула	2.00
247	Михайло Маср	5.00
	Петро Сас	5.00
248	Мих. Кобилянський	5.00
251	Омелян Купчик	5.00
	Василь Козир	5.00
252	Дмитро Когут	5.00
253	Павло Хомин	5.00
254	Антін Котик	5.00
255-41	Юрій Киселиця	5.00
259	Василь Ґуля	5.00
	Марія Ґенсьорська	5.00
261	Осип Аркатин	5.00
262	Олена Придун	10.00
264	Анна Спінда	5.00
265-314	Осип Коцюбка	10.00
266	Теодор Сюрко	5.00
	Василь Труфим	5.00
267	Константин Дідух	—
	Р. Каплун	5.00
268	Теодор Радинський	5.00
270	Микола Заяць	5.00
271	Григорій Левуш	5.00
272	Володимир Стасюк	5.00
274	Теодор Сенедяк	5.00
	В. Середневський	5.00
275	Марвін Ґречин	10.00
276	Іван Новиковський	5.00
	Осип Вілик	5.00
	Мих. Шибинський	5.00
277	Василь Дерлиця	5.00
	Михайло Курдина	5.00
280	Онуфій Запоточний	5.00
281	Іван Довган	5.00
282-95	Катерина Лукач	5.00
283	Михайло Фіґа	5.00
284	Іван Василюка	5.00
286	Василь Челяк	5.00
287	Теодор Литвинюк	5.00
288	Андрій Данилюк	5.00
	Дмитро Мушастий	5.00
289-269	Василь Б. Гузар	5.00
290	Михайлина Іваник	5.00
291	Василь Гузіль	5.00

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума	Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
292	Д-р Амврозій Кібзей	10.00	370	Карло Стасюк	5.00
	Петро Кізель	5.00		Петро Воляник	5.00
	Ольга Дідик	5.00	371	Юліян Баранюк	10.00
	Володимир Дідик	5.00		Олекса Паньків	5.00
	Іван Форись	5.00	372	Юліян Голинський	5.00
293	Марія Демидчук	10.00	373	Анна Громоцька	5.00
295	Олекса Зепко	5.00	374	Микола Кісіль	10.00
296	Максим Капітула	5.00	375	Григ. Дорожовський	5.00
	Михайло Земледух	5.00		Петро Іваш	5.00
298	Василь Морозович	5.00	376-420	Мих. Обох	10.00
299	Іван Сидорович	5.00	379	Василь Пилипів	5.00
300	Франко Кравчук	3.00		Остап Забитко	5.00
301	Михайло Кришталь	10.00		Михайло Семків	5.00
303	Анна Р. Куземчак	5.00	383	Володимир Довгань	5.00
304	Микола Гнатик	5.00		Іван Грозинський	5.00
305	Михайло Гентош	5.00	385	Микола Бойко	5.00
308	Петро Івасишин	5.00		Олекса Козак	5.00
310	Василь Сенишин	5.00	386	Іван Лисогір	5.00
312	Василь Хміль	5.00	388	Евфемія Воловняк	1.00
316	Микола Магомет	5.00		Мих. Весоловський	1.00
	Василь Іванців	5.00	389-356	Станислав І. Теслюк	10.00
	Волод. Ґурянський	5.00	390	Петро Буґрин	5.00
317	Іван Кіянка	5.00	391-378	Василь Сидор	5.00
318	Юлія Сидор	5.00	393-92	Евген Баланда	5.00
319	Юрій Вельґош	5.00	396	Федір Цулупа	5.00
320	Осип Мармаш	5.00	397	Тетяна Костик	5.00
321	Федір Цюх	—		Олена Штоґрин	5.00
322	Іванна Карач	5.00	400	Микола Воловецький	5.00
323	Микола Кархут	—	401-34	Михайло Люлька	5.00
324	Олекс. Горохівський	5.00	403	Демко Хомин	5.00
325	Мих. Поворозник	5.00	405-448	Іван Леґус	5.00
	Вол. Возняковський	5.00	406	Андрій Тарас	5.00
327	Михайло Керич	5.00	409-404	Ілія Гришко	5.00
330	Микола Паламар	5.00	413	Марія Багрій	5.00
331	Михайло Ключка	5.00	414	Василь Небелюк	5.00
332	Василь Балицький	5.00	420	Михайло Обач	10.00
333	Волод. Боберський	5.00	426-407	Іван Височанський	5.00
334	Микола Задерецький	5.00	427	Микола Мотта	5.00
	Степан Морозович	5.00	429-231	о. Михайло Кашуба	5.00
335	Олекса Мотулка	5.00	430	Осип Бакай	5.00
336	Григорій Кішель	5.00		Роман Дяків	5.00
	Григорій Степаник	10.00	432	Василь Гультай	5.00
338	Павло Янковський	5.00		Стефанія Савчук	5.00
	о. Григорій Пипюк	5.00		Д-р Іван Василенко	5.00
339	Андрій Хромяк	5.00		Володимир Гірняк	5.00
341	Богдан Зелений	5.00	433-431	Степан Бемко	5.00
	Іван Хрін	5.00	435	Степан Курляк	5.00
342	Іван Маркович	1.00	436	Петро Вербовецький	5.00
343	Катерина М. Саєлс	5.00	438-174	Степан Терлецький	5.00
344	Григорій Геба	—	439	Іван Дацик	—
345	Петро Андрущак	5.00		Василь Іваницький	10.00
347	Григорій Тимчій	5.00	441	Михайло Лисий	5.00
348	Марія Періг	5.00	445	Василь Гладун	5.00
350	Василь Карий	5.00		Володимир Косар	5.00
352	Михайло Гавриляк	5.00	446	Петро Товтрівський	5.00
353	Микола Василюк	5.00	451-456	Єфим Омельченко	5.00
355	Мих. Генковський	5.00	452	Марія Білик	5.00
357-399	Степан Возьний	5.00	455	Марія Клячко	5.00
358	Марія Федик	5.00	458	Франко Стахов	5.00
361	Петро Кучма	10.00	459	Ілія Кміть	5.00
	Микола Левкович	5.00	461	Петро Федак	5.00
	Степан Ковальчук	5.00	464	Дмитро Недошитко	5.00
	Мартин Малетич	5.00	465	Осип Дячишин	10.00
362	Осип Осередчук	5.00	468-453	Петро Самець	5.00
363	Г. Підскальний	5.00	469	Карпо Чорномаз	5.00
364	Михайло Сентій	5.00	473	Осип Чайковський	5.00
	Марія Кукіз	5.00		Павло Гриневич	5.00
	Омелян Білецький	5.00	474-447	Конст. Наконечний	5.00
365-382	Михайло Руднянин	5.00	476	Павло Маряк	5.00
367	Микола Сорохтей	5.00	477	Осип Лисогір	5.00
	Василь Попович	5.00		Катерина Медвідь (гість)	5.00
	Михайло Мельник	5.00		Наталія Обрасн (гість)	2.00
369	Гнат Климишин	5.00		Марія Беднарчик (гість)	5.00
	Михайло Куба	5.00		Разом зібрано $2,240.00.	

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Потреба участі українського жіноцтва в виставці Жіночого Нац. Інституту.

Уже 26 років минуло, як Жіночий Національний Інститут влаштував першу виставку Народного Мистецтва в Америці. Ініціятором цього Інституту була відома американка — піонерка Юлія Аймойра Кімболь. До цього Інституту тепер належать сотні філантропічних світських, релігійних, патріотичних, наукових і понад 50 різних національних груп.

Головною метою цих жінок є: 1. дати змогу виявити особливості і багатство різних національних культур і плекання їх в Америці; 2. нагадувати жінкам не забувати своїх старих краєвих традицій і звичаїв і разом з тим допомагати їм звикати до звичаїв та культури їх нової, прибраної ними країни. Також дбають за розвиток дітей шляхом зближення їх з американськими дітьми, уряджуючи для цього ялинки і інші зустрічі, а також паради.

Кожного року Ж і н о ч и й Міжнаціональний Інститут уряджує виставку, щоб показати досягнення жіноцтва кожної нації в розвиткові народно-національного мистецтва і культури. Цього року, з 6 до 12 листопада, теж влаштовується така виставка жіночої творчости. В цій виставці візьмуть участь 52 національності, які п о к а з у в атимуть своє народне мистецтво, як в и ш ивки, одяги, м а л юнки, різьбу і інше. У виставці можуть взяти участь мистці, здаючи по 2-3 експонати. Ці зразки мистецтва можуть одержати нагороди, признані спеціяльно утвореним жюрі. Експонати, які будуть брати участь в конкурсі на приз, мусять бути здані до 1-20 жовтня ц. р. і будуть знаходитись до кінця виставки до 12 листопада ц. р. Також мистці можуть дати свої експонати на продаж в необмеженій кількості. Виставка відбудеться в залі 71 Реджімент Армори, Парк Авеню, 34 вул. Ню Йорк, Н. Й. Крім того, з 6 до 12 листопада відбудеться конкурс в галузі музики і співу. В цьому конкурсі можуть брати участь хори мішані, дитячі, ріжні музичні ансамблі і танцюристи, а також окремі виконавці, як музики і співаки. Виступи хорів, ансамблів і окремих виконавців музик і співаків також будуть оцінюватись і н а г о р о д жуватись. Для українців на імпезу визначено спеціяльний день між 6 і 12 листопадом. Добре було б, щоб українське жіноцтво широко відгукнулось і взяло участь в цій виставці. Нам необхідно треба ввійти в коло вільних і культурних народів. Українські жінки мусять про це подбати і старатись знайти шляхи до цього щоб зарепрезентувати себе також великим і культурно-мистецьким народом. Українська жінка може це осягнути вступаючи до Американської Жіночої Організації, якою є Жіночий Національний Інститут. Ця організація поширює культуру і мистецтво всіх народів, і в тім зараховують і нас українців.

Звертаємося до українського жіноцтва з закликом взяти якнайширшу участь у виставці та імпрезі і не відставати від інших народів, ставши членом всього міжнаціонального жіноцтва.

Українські жінки! Готуйтеся до виставки й імпрези Українського Народного Мистецтва і культури.

Місце (будка) на виставці мусить бути оплачене — тому купуйте заздалегідь квитки на цю виставку, щоб мати змогу сплатити місце виставки. Кожний куплений квиток-тикет до 1 жовтня коштує 50 ц. Після 1 жовтня ціни на квитки-тикети будуть підвищені. Квитки-тикети можна набути в „Сурмі" — 11 Е. 7 вул., в Нашому Базарі — Петра Задорецького — 151 Авеню „А" і в крамниці „Надія" — 76 Е. 7 вул.

За докладнішими інформаціями звертатись на таку адресу: Марія Скубова: 110 Е. 7 вул. Ню Йорк, Н. Й.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
ДМИТРО ГАЛИЧИН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС.:
ОСИП ЛИСОГІР
3275 — 46th St., Astoria, L. I., N. Y.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДС.:
ГЕНОВЕФА З.-ЖЕРЕБНЯК
1369 Brown St., Akron 1, O.

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
РОМАН СЛОБОДЯН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

ДМИТРО КАПІТУЛА
33 S. Hancock St., McAdoo, Pa.
СТЕПАН КУРОПАСЬ
2930 N. Montclaire St., Chicago 34, Ill.
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК
1 Craik Ave., Kingsway, Toronto 18, Ont., Canada.
ВОЛОДИМИР КОССАР
150 Eugene St., Norwood, Man., Canada
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІБЗЕЙ
4651 Broden Ave., Detroit 10, Mich.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ДМИТРО ШМАҐАЛА
1037 Riveredge Rd., Cleveland 11, O.
ІВАН РОМАНИШИН
15 — 38th St., Irvington, N. J.
Д-р ІВАН ВАСИЛЕНКО
567 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ
23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467 Woonsocket, R. I.
ПЕТРО КУЧМА
95 East 7th St., New York 3, N. Y.
ВОЛОДИМИР ДІДИК
5711 Rutland Ave., Detroit, Mich.
МИКОЛА ДАВИСКИБА
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.
ТАРАС ШПІКУЛА
5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill.
ОЛЕНА ШТОҐРИН
4753 N. Hutchinson St., Phila 41, Pa.
АННА ВАСИЛЬОВСЬКА
636 N. St. Louis Ave., Chicago, Ill.
ВАСИЛЬ ГУССАР
291 Hudson Ave., Rochester 5, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власнім домі під ч.: 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Поштова адреса У. Н. Союзу: P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: BErgen 4-1016.

Для кращого завтра купуйте Бонди Перемоги.

Вол. Дорошенко

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТОПИС

3)

(Докінчення).

Так само під двома стилями згадано й про смерть Ол. Кобилиці. Цього не дивно бути — дати старого стилю треба було скрізь попереводити на новий. На жаль різних, більших і менших помилок або пропусків трапляється в „Літописі" майже на кожному кроці. Так, напр., не згадано, що справжнє прізвище Миколи Євшана Федюшка (ст. 92), а Ол. Кобця — Варавва (ст. 28). Про останнього сказано й де він учився і що був у полоні, але що написав, не згадано, а тільки це оправдувало б поміщення його імени в Літописі. Тайний царський указ 1876 р. про заборону укр. друкованого слова вийшов 16, а не 17 травня 1876 р. (ст. 44). Цішанів це по-польськи, по українськи — Чесанів (ст. 50). На ст. 61 до істориків літератури зачислені поети В. Самійленко, М. Рильський, Ю. Клен. При згадці про Андрусівську умову (ст. 10) не сказано, хто ж її заключив. Невідповідно стилізовано й інформацію про обіжник гр. Валуєва (ст. 65), при чому в показчику прізвище його пропущено. Відома фраза Валуєва про укр. мову є саме в обіжнику, яким він заборонив укр. популярну й дитячу літературу. В згадці про Ю. Романчука на ст. 37, пропущено, що він був першим головою галицько-укр. націоналдемократів, віцепрезидентом Віденського парляменту, тощо. В згадці про Йосипа Бодянського поминено його основні твори, його редакторську працю в „Чтеніях" Общества Любителей древней письменности. Зате закінчено її цілком несподівано: „Отже, славістику на Московщині творили українські вчені" (ст. 78). Ця фраза тут зовсім не до речі.

Не знати, чому присвячено Хвильовому аж у двох місцях (ст. 41-42 і 92) понад цілу сторінку, розстріляним „Старанням Постишева" (що за реченя!!) укр. письменникам теж мало не цілу сторінку (див. 97-98), Лесі Українці разом у двох місцях (ст. 20 і 66) теж сторінку, Олесеві аж 2 1/3 ст. (63-64 і 95), Ольжичеві більш ніж 1/2 ст. (53), а Ганні Барвінок та Ользі Кобилянській усього по два рядки, Гр. Григоренкові (Ол. Косачевій) 1 рядок за те Уляні Кравченко згадано аж двічі на ст. 22 і 23,. Славному Ю. Нарбутові теж 1 рядок і т. д. і т. д.

Івановї Франкові присвячено стільки ж місця, що й П. Карманському! Навіть Шевченко мусів поступитися перед молодими, навіть перед Павлом Грабовським, письменником третьорядним. Але вже геть далеко випередив славетного кобзаря Олесь, може тому, що Шевченко не приходиться своякам редакторові. Але ж родинні зв'язки не повинні брати верх над літературними заслугами. І хоч які гарні Олесеві поезії, проте рівнятися з Шевченковими не можуть.

Прикладів нерівномірного трактування й приділення більшої уваги менше заслуженим людям, можна навести чимало. А скільки дивних пропусків! Нема напр. Катрі Гриневичевої, Нат. Кобринської, Миколи Куліша, Леся Курбаса, відомого, великозаслуженого мовознавця акад. Степана Смаль-Стоцького, хоч молоденького др. Яр. Рудницького згадано на ст. 60, але інших професорів українців на університетах Канади й ЗДА промовчано.

Це щодо письменників, на яких упорядчик звернув ще найбільш уваги, більш ніж на вчених, особливо не українознавців. Найменше уваги приділено чомусь політикам і державним мужам. Пощастило тільки С. Петлюрі, який дістав понад дві сторінки (ст. 47-49), та все ж менше, ніж Олесь. По мачушиному потрактовано навіть мужів такої міри як гетьман Ів. Мазепа, П. Орлик (про Григора Орлика ні слова), М. Грушевський або М. Драгоманів і т. д..

До речі, вірш П. Мирного, присвячений М. Драгоманову, фігурує чомусь під датою народження Мусія Кононенка-Школиченка (ст. 73-74). Нема згадки навіть про президента Андрія Лівицького, проф. Бориса Іваницького, голову Укр. Національної Ради, та про проф. І. Мазепу, голову Виконного Органу цієї Ради й інших сучасних укр. політичних діячів. Годилося згадати про них бодай під датою заснування Ради.

Спеціяльно обійдено західно-українських (галицько-буковинських) та американсько-українських культурних і політичних діячів. Даремне шукали б ми відомостей напр. про Володимира Лукича-Левицького, проф. Ів. Горбачевського, Костя Левицького, Євгена Петрушевича, Л. Цегельського і т. д. і т. д. Вийнятково багато місця присвячено тільки Євгенові Олесницькому. А чейже навіть у таборових віднесенях, не кажучи вже про канадійські, можна було добути докладні інформації про всіх цих діячів. Напприклад д-р Степан Баран радо дав би вичерпні інформації про галицько-українських діячів і події, др. Л. Цегельський про американсько-українських. Загальна Українська Енциклопедія та книжки дра Костя Левицького й інші підручні речі теж можна було розшукати і на Скитальщині і в Америці. Як не впорядчикові, то редакторові. В кінці ще одна заввага. Деяких діячів згадує Літопис тільки під котроюсь одною датою — народження або смерти, а інших під обома. На нашу думку докладніші інформації досить було б подати лише під під одною котроюсь датою, саме тією, що є скорше в календарі, а під другою обмежитися відсилачем до першої. Даремне теж деяких наддніпрянських діячів (не всіх!) називає Літопис ще й по батькові, напр. Кобця-Варавву і кількох Микол—Гололя, Зерова, Леонтовича й Лисенка. Навіщо це?

Видано Літопис дбайливо, з обкладинкою під Нарбута роботи Б. Боцюркова. Друкарських помилок розмірно не багато, чимало їх спростовано, але лишилося трохи й не зазначених. Більше пропусків і огріхів у покажчику. Шкода, що не додано ще речевого покажчика.

Мова назагал добра, але годилося б уникати таких нелітературних форм, як „ню" замість „неї" (ст. 3), в Парижу зам. в Парижі (ст. 47), або „Проголошено Центральною Радою" (ст. 61) зам. Ц. Рада проголосила. Вже П. Куліш перестерігав перед уживанням цієї, запозиченої у москалів форми.

Короткий сенс нашої мимоволі довгої рецензії такий: для 2-го видання книжку треба основно переробити. Коментарі, які нічого не говорять, заступити конкретними поясненнями, розхристану стилізацію заступити ясною, речевою, поправити всі помилки й недогляди, ну й, розуміється, значно доповнити. Тільки тоді Літопис стане справді підручною книжкою для кожного українця — короткою енциклопедією українознавства, поданого за днями кожного місяця.

В ПІДГОТОВЦІ ДО МАЙБУТНІХ ЗАВДАНЬ ці американські новобранці студіюють красвид чужого терену та практичні можливості його використання у воєнній потребі. Інструктором є вістун Вилйемс Джовнс з Шикаґо.

КОНЦЕРТ

(Докінчення зі сторони 2-ої)

вільний". Як опарений староста побіг до адміністратора і запитав, що має визначати ця афіша. Адміністратор дивився на старосту, не розуміючи про який концерт на цій станції він йому говорить, бо жадного концерту у великій залі на станції Роздільній за пляном не передбачалось. В розмову встряв Кошиць і категорично заявив, що ні про який концерт „в 4 годині у великій залі" й мови не може бути. Чутка про непередбачений концерт швидко поширилась між хористами, але вістка ця всім хористам дуже сподобалась і всі вони щиро раділи такому обороту справи. Саме в розгар дебатів до вагону хорової адміністрації увійшов начальник станції і попросив його вислухати. „Ми — казав начальник станції, — вже тиждень тому мали повідомлення про проїзд вашого хору через нашу станцію. Ми перший раз в житті маємо нагоду вас послухати і тому самі, без вашої згоди, призначили концерт вашого хору у нас на станції. Ви не турбуйтесь, що спізнитесь до Бендер, бо в 6 годині ми ваші вагони причепимо до швидкого потягу і ви будете на пів години раніш від пасажирського, що ним ви мали їхати. Будьте певні, що концерт не затримає вашої подорожі. і все відбудеться своєчасно. Про концерт повідомлено всіх залізничників від Вапнярки аж до Одеси, про нього знають і всі мешканці Роздільної. Невже ви знехтуєте нашу любов до рідної пісні і заповідженний нами концерт не співатимете? Невже ви, наші сини, яких ми вчимо на останні копійки, невже ви не виконаєте бажання таких же, як і ваші батьки?"

Хористи не дали далі говорити, вкривши промову начальника дружніми аплодисментами. І рівно в 4 годині з імпровізованої естради у великій залі залізничного двірця, переповненого по береги слухачами, староста хору оголошував: „На бажання шановних слухачів і за проханням начальника станції хор студентів Університету Св. Володимира під керівництвом Олександра Кошиця дає сьогодні концерт рідної пісні". А за п'ять хвилин з естради вже неслись величні звуки, неслись звуки студентської пісні "Gaudeamus". Пісня за піснею співав хор лише самі українські пісні, — російські пісні були „із'яті". Але Кошиць був сердитий: він боявсь за майбутні концерти. Та ось з естради полилась проста мелодія Кошицевої „Зашуміла ліщинонька". Цю просту пісню, яка завжди знаходила шлях до серця слухача, хор особливо любив. І не диво, що авдиторія зустріла її особливо бурхливо і вимагала повторення. Проспівавши її другий раз, Кошиць повернувсь до гучно висловлюючої своє захоплення залі лицем і хор не витримав, вибухнувши аплодисментами своєму улюбленому дириґентові. Це зломило кригу в серці Кошиця і, коли він повернувся до хору, хористи побачили змінене, усміхнене лице свого дириґента, тому всі дальші пісні концерту були шедеврами хорового співу. Та кінчити наміченої програму хористам не вдалось. За дві пісні до кінця на естраду вийшов начальник станції, міцно потиснув руку Кошицю і сказав, що всі присутні, а особливо він, просить пробачення за насильство, вчинене над хором, що всі присутні все своє життя пам'ятатимуть красу цього концерту, що цей виступ буде передаватись від батьків синам і внукам та що всі щиро дякують за цей концерт, але його треба перервати, бо за 15 хвилин підійде швидкий потяг і вагони хору будуть до нього причеплені, тому хор мусить бути готовий до від'їзду.

Концерт закінчивсь і хор пішов до своїх вагонів. Тут хористів ждала несподіванка: у вагонах були ящики з чудесним бесарабським вином рівно по 40 пляшок у кожному вагоні. Так слухачі подякували хористам за концерт, а староста хору мав багато клопоту, аби охоронити цей подарунок недоторканим аж до останнього концерту цієї подорожі...

Поголоски у Вашинґтоні

„Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" на 22-го вересня подає деякі інтересні „поголоски" в столиці, що мають не тільки велику дозу правдоподібности, але й велике, а то й рішальне значення для дальшого розвитку американської і міжнародної політики. Деякі з тих вісток:

∴

Ген. Джордж С. Маршал, перебираючи пост секретаря оборони, мав дістати від президента Трумана запевнення, що він матиме цілком вільну руку в керуванні оборонною політикою Злучених Держав. Практично, ген. Маршал буде тепер головнокомандуючим американськими збройними силами, з підпорядкованими йому об'єднаними шефами штабів.

∴

Френсіс Мейтю, секретар Фльоти, мав би в короткому часі піти слідами секретаря оборони Луї Джансона, отже піти у відставку.

∴

Дін Ачесон, державний секретар, вважає свою позицію сильно скріпленою після резиґнації Джансона. Він завжди належав до протеґованих ген. Маршалом, так що тепер, після іменування Маршала секретарем оборони, оба департаменти, які досі були між собою на „воєнній стопі", будуть вести спільну політику і взаємно доповнюватися.

∴

Конґресові лідери вважають, що ген. Маршал залишиться на пості секретаря оборони тільки деякий час, щоби могти привернути загальне довір'я американського і закордонного загалу до американської оборонної підготовки та скріпити оборонну організацію. Опісля ген. Маршал мав би уступити це місце знову цивільній особі, з огляду на досить захитаний стан здоров'я.

∴

Якщоб ген. Омар Бредлі, предсідник об'єднаних шефів штабу, зрезиґнував зі свого посту одержавши свою п'яту зірку як ґенерал Армії, на його місце як предсідник шефів штабів прийшов би адмірал Форест П. Шермен, як найближчий в черзі.

∴

Відставка секретаря оборони Джансона мала, між іншим, послужити комуно-китайському урядові доказом, що Злучені Держави не бажають перебрати Формозу під свою постійну контролю. Іменування ген. Маршала секретарем оборони мало б з черги бути доказом, що Злучені Держави не бажають собі війни з комуністичним Китаєм ані спеціально не дбають про Чіянґ Кай-шека.

∴

Загально вважається, що в короткої „звариться" справа комуно-китайського представництва в Раді Безпеки Об'єднаних Націй. В заміну за це Мао Це-тунґ мав би пообіцяти не висилати своїх армій до боротьби по боці північних корейців, ані не допомагати комуністичним партизанам в Індо-Китаю.

∴

У Вашинґтоні „неофіціяльно" переконані ,що черговою жертвою совєтської аґресії в такій чи іншій формі буде Берлін, та що це наступить в 1951 році.

ВІДГУКИ ДНЯ

КЛЮБИ — ВЕЛИКА РІЧ!

— Підете сьогодні на відкриття „Літературно-мистецького Клюбу"?
— Або такий є?
— Бійтеся Бога! Тільки разів були в „Свободі" оповістки про реферати, концерти — саме в тому Клюбі...
— Цікаво. Але, знаєте, мені здається, що такий клюб не вдержиться.
— Чому?
— Я вам скажу: ми є народ з селянською психікою.
— І добре!
— В дечім добре, в дечім зле. Селянський народ не є товариський. Він гостинний у своїй хаті, він радо відвідає свого доброго знайомого, але нерадо засідає за спільні столи.
— Я з вами не погоджуюся. Коли б наш народ не був товариським, то не витворив би стільки товариських приповідок: „В товаристві і смерть мила", „Для товариства дав себе циган повісити", або — врешті всюди і всім відома і незвичайно правдива: „Як ковбаса та чарка, то минеться і сварка".
— Бачу, що ви не голосували б за прогібіцією!
— Це інша справа. Але саму приповідку не треба брати дослівно. „Ковбаса" може бути голубцями, печенею, чи іншими варениками, а „чарка" шклянкою чаю. Важне те, щоб люди зійшлися, пізнали чи пізнавали себе, в безпосередній гутірці вияснили, а бодай вияснювали собі дещо.
— Так, мій пане, але товариський інстинкт витворює місто, а не село. А в нас так мало міщухів!...
— Ваша правда. Але ми мусимо вживатися в місто. До цього найбільше причиняться клюби. Подумайте: якби інакше виглядало наше громадське життя, коли б люди зустрічалися і обмінювалися думками по клюбах.
— Ви знаєте, ви мене починаєте переконувати. У Львові клюб „Молода Громада" багато причинився до поправи і змісту і форми громадського життя.
— Те саме, думаю, і тут актуальне. Клюбів, клюбів і ще раз клюбів. І людей, щоб знали вартість клюбу та хотіли діяльно підтримати цю важну справу.
— Свята правда! Я на сто відсотків переконаний. Отже: коли те відкриття Літературно-Мистецького Клюбу?
— В пятницю, в девятій вечора!
— А ви йдете, очевидно?
— Ну... не знаю ще. Я... страшенний доматор. Розумію, що треба, але вважаєте...
— Я точнісько так само. Знаєте!?... О! Ідея! Може б я так зайшов до вас у пятницю!
— Знаменито. Прошу дуже. Побалакаємо, заграємо в шахи. Так — напевно і без нас буде досить!
— До побачення!
— До побачення!

Галактіон Чіпка.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

День української національної жалоби

В неділю, 27 серпня, з ініціятиви Об'єднання Демократичної Молоді в Ню Йорку в укр. прав. церкві Св. Володимира на 14 вул. відслужена була панахида по 7 мільйонах мучеників з 1933 року. В відправі взяло участь місцеве українське православне духовенство на чолі з Прот. О. Л. Весоловським. Численне громадянство заповнило всю церкву. Уперше в ЗДА виконав хор цеї церкви найкращу світового значення Панахиду муз. К. Стеценка. Вже перші акорди стиснули груди вірних, збудили в уяві їх страхіття 1933 року, і в багатьох із них полились сльози. Під час відправи о. Прот. Д. Лещишин сказав гарячі слово і кликав вірних до сповнення святого обов'язку молитися за душі мучеників 1933 року. Після Панахиди в церковній залі розпочалася Жалібна Академія.

На тлі живої картини, що зображала голод, живий свідок большевицького голоду виголосив реферат.

Доповідач дав змістовну і правильну характеристику, організованого большевиками в 1933 році голоду на Україні.

Переконливо звучали слова його, що голод 1933 року, голод особливого роду, незнаний в історії людства. В основі його лежало не стихійне лихо, від волі людей незалежне, а злонамірена ціль большевицької влади. Причини цього голоду в ідеології, стратегії і практиці будівників комунізму, в їхній теорії, так званої, перманентної революції. Знищивши в процесі большевицької революції буржуазію, її різні прошарки, а також заможне селянство, будівничі комунізму заходилися ліквідувати середняків і бідніше селянство, як клясу. В большевицькій теорії індивідуалістичне селянство може бути попутником пролетаріяту тільки до певного етапу революції; дійшовши до цього етапу, цей прошарок зупиняється і стає гальмом для дальшого ходу революції, тобто стає контрреволюційним. А тому большевикам потрібна була ціла система методів, за допомогою яких вони взялися перевиховати селянські маси, обертати їх із дрібновласників в покірних рабів комуністичної системи господарства.

Крім випробуваних і широко практикованих Совстами методів „переробки психології" селянства, як терор, тюрми, заслання, тілесні кари, невільнича праця, владарі СССР застосували голод. Протягом осени 1932 і початку 1933 року вони „викачали" увесь хліб у селян і кинули його за безцінь на західно-европейські ринки під хитрою і мерзенною рекламою: „лишки від споживання народів СССР".

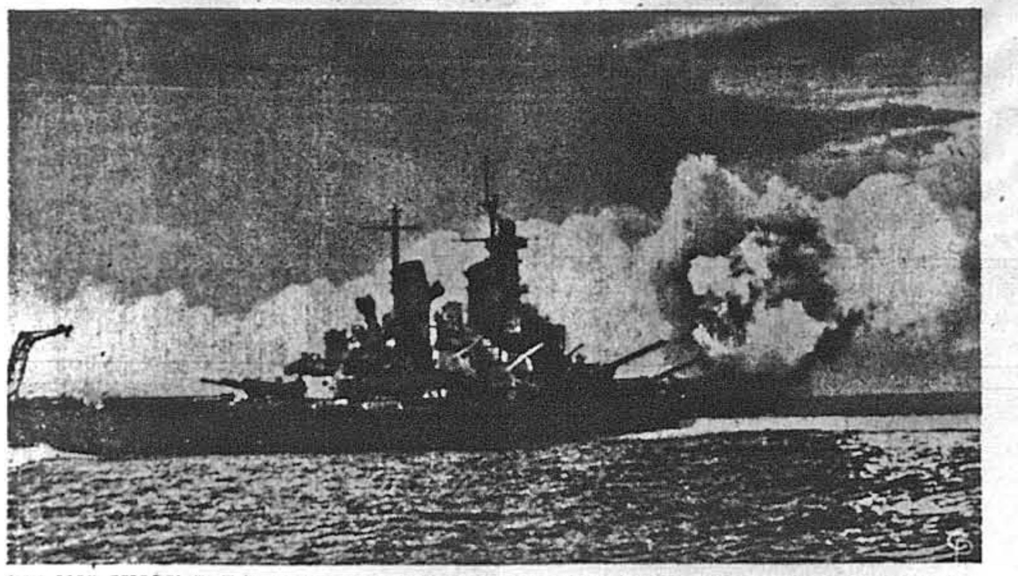
В цій акції совєтських владарів таївся і другий лихий замір: нагромадженими при застосуванні голоду міліярдами пудів совєтського хліба, кинутого за демпінґованою ціною, зруйнувати сільське господарство Західної Европи, створити кризу в її промисловості, а відтак викликати світову комуністичну революцію. Але другий задум не вдався совєтам. Держави Західної Европи скоро викрили наміри Совєтів і вжили заходів до врятування свого господарства від економічної кризи. Зате перший замір внутрі своєї держави, побудованої на зразок концентраційного табору, виконаний з нелюдською жорстокістю і безкомпромісовістю. В страшних муках голодної смерти на одній тільки Україні загинуло 7 мільйонів селянства, а залишені в живих, доведені до крайньої міри прострації, „переміняли" свою дрібнивласницьку натуру на покірного колгоспного раба.

За душі 7 мільйонів померлих від голоду в 1933 році і за душі 40 мільйонів духовних мерців, фізично животіючих на підсовєтській Україні, линула до Всевишнього гаряча молитва тих, на обов'язку яких лежить сказати світові про злочин діявола.

В мистецькій частині Жалібної Академії молодь показала свої достойні похвали досягнення в драматичному мистецтві, співі і декламації. Серед них треба відзначити панну Позняківну, В. Шехта і М. Дикого. А надхненне виконання „Пісні Сліпих" Сениці Г. Павловським і П. Пушкаренком та „Молітеся, братія" Г. Павловським, викликали у зібраних на Академії глибокі переживання і сльози.

Признання і шана Українській Демократичній молоді від присутніх на цій Жалібній Академії.

Учасник

„БІҐ МО" ЗНОВУ В ДІЇ! Найбільший американський лінійний корабель „Мізурі" увійшов вчора в дію на десантному американському фронті в Кореї, відкриваючи пекольний вогонь своїх численних гармат з пристані в Інчон на ворожі скупчення, призначені до оборони Сеул. Ще кілька днів тому „Біґ Мо" бомбардував місто Самчок на протилежному від Сеул східному побережжі, на якому сьогодні мали висадитися з'єднання південно-корейських моряків.

АМЕРИКАНЦІ ВСТУПИЛИ ДО СЕУЛ

(Продовження зі стор. 1-шої)

каз бомбардувати сам Сеул тільки в найконечніших потребах та з великою увагою, щоби не знищити численних там культурних та історичних пам'яток.

На цілій лінії південного фронту продовжується ворожий відступ, при чому на поодиноких ділянках приходить до запеклих боїв. На східному секторі цього фронту південно-корейські війська зайняли зруйноване портове місто Поганґ та посунулися кілька миль на північ від нього. У фронтовому звідомленні говориться про „поважні успіхи" теж в районі Кіґйе. В районі Вейґван американські війська продопжують свою погоню за відступаючим ворогом в прямій лінії на північний захід в напрямку на Сеул. Фронтову лінію ріки Нактонґ переступлено в дальших місцях а на лівому березі залишились вже тільки незначні ворожі відділи, правдоподібно призначені на заглалу, щоб ними на деякий час припинити швидкість аліянтського наступу. Про „деякий спротив" ворога повідомляється з південної ділянки фронту в районі Гаман на південному побережжі. Супер-фортеці та інші з'єднання американської і аліянтської боєвої авіяції продовжували громити ворога на всіх фронтах та воєнні об'єкти в його запіллі. Ворожі втрати є дуже високі, бо тільки на десантному фронті ворог втратив від часу десанту кругло 2,500 вбитими, 2,000 пораненими і 3,000 полоненими.

АЧЕСОН З'ЯСУВАВ АМЕРИКАНСЬКУ ПРОГРАМУ

(Докінчення зі стор. 1-шої)

частину спеціяльно вишколених „військ Об'єднаних Націй", що були б до міжнародного розпорядження на випадок аґресії. Військовий представник Об'єднаних Націй допомагав би в організації, вишколі та виряді цих частин;— 4. Генеральна Асамблея повинна створити окремий Комітет, що рекомендував би засоби для використання колективної акції, включно зі збройними силами, для здійснення цілей і принципів чартеру Об'єднаних Націй. Совєтський представник — проти звичаю, щоби два великодержавні забирали голос того самого дня, домігся слова і запротестувавши проти „грубого нападу" американського представника на Совєтський Союз, повторив тільки вже попередні совєтські пропозиції, які включають: 1. Засуд воєнної пропаганди; 2. Договір п'ятьох великодержав „для скріплення миру" і 3. Зменшення великодержавних збройних сил на одну третю частину протягом року. Секретар Ачесон в своїй промові недвозначно робив Совєтський Союз відповідальним за теперішнє міжнародне напруження, скероване виразно на поширювання неспокоїв в світі, підбурювання до громадянських воєн та допомогу в них комуністичним силам, з виразною метою запанувати над цілим світом.

КЛИЧУТЬ ДО СУДУ БАТЬКІВ РОДУ АМИШ

Ланкастер, у стейті Пенсилвенія. — Батьків шіснайцяти дітей походження релігійної групи Амиш, покликано до суду на переслухання за те, що вони заборонили своїм дітям ходити до прилюдної школи. Амиш це німці альзатського походження, які перед сто роками зайняли околиці Ланкестеру і живуть згідно з своїми релігійними традиціями. Вони вірять, що для їхніх дітей вистачає місцева школа і що вони не повинні ходити до школи поза 14 літ життя. Після того діти не повинні приставати з американськими дітьми не-амиського походження. Батьки кажуть, що вони стримують дітей від школи тому, що стейт не дає дітям дозволу іти на роботу. Такий дозвіл видає департамент освіти звичайно шіснядцять-річним школярам.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В КЕНОРІ, ОНТ.

Старанням місцевого відділу Комітету Українців Канади міська управа Кенори, до якої належить як радний відомий український бизнесмен п. Ратуський, видала дозвіл на прилюдну збірку в дни 5 серпня б.р. для старців, хворих, інвалідів і дітей, що залишилися в Европі. Збірка принесла $322.-23. — („Наша Мета").

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КЛЮБ В ТОРОНТО

Українська студентська молодь, яка студіює в університеті Торонто, в Канаді, є зорганізована в Українськім Студентськім Клюбі. Цього року число членів досягнуло сімдесятки, одначе це тільки половина наших студентів в цьому університеті. Попередньої осені за ініціятивою клюбу відбувалися виклади української мови на університетських курсах, на які учащало коло сімдесять слухачів, хоч не всі були українського походження. Цього року припадає десята річниця заложення клюбу і в червні вже відбулися святочні сходини. Тому, що цього року зросло число абсольвентів, треба надіятися, що клюб зросте в силу. — („Н. Мета").

ТАЄМНА ПОДОРОЖ ДО НІМЕЧЧИНИ

Ню Йорк. — Щоденник Н. Й. Гералд Трибюн заповів поміщення низки статей громадянина, який щойно повернувся з зідвидин совєтської зони в Німеччині. Він американець німецького походження й тому йому вдалося відвідати багато земляків під совєтською окупацією. Він перебув там шість тижнів і навчився багато такого, про що він ніколи не думав. Одначе тому, що в Німеччині живе ще його родина, він уживає прибраного імени — Ерік Валдман — коли описує свої помічення. Коли він хотів дістати від німецької прикордонної влади в Берліні перепустку на схід, йому сказав урядовець: „Поза Потсдамською площею вже починається Сибір. Тому іти туди є занадто небезпечно". — Американський урядовець теж сказав йому: „Не йдіть, ви звідти вже не повернетесь!" Одначе Валдман пішов з підробленими паперами. Побут у під-совєтській зоні став йому облегчений тим, що він був давніше з американською армією, яка переводила кампанію проти німців і знав дещо про Німеччину. Загальні враження в першій статті висловив він в кінцевім реченні: „Страх і пропаганда, оці два стовпи совєтського режиму, йшли зі мною по всіх усюдах".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 24. вересня, в годині 2. пополудні, в церковній галі. Напоминається довгуючих членів, щоби сповнили свою належитість, бо інакше будуть суспендовані. Будеться приймати нових членів і дітей до У. Н. Союзу і до Товариства Січ. — Г. Волянський, предс.; Н. Кіра, кас.; І. Маркович, секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 23. липня 1950 р. помер по довгій недузі в 78. році життя
ГРИГОРІЙ ЖУРАВ,
довголітній член Бр. ім. А. Бончевського, від. 10 У. Н. Союзу в Ансонії, Конн.

Покійний походив зі села Боркового, пов. Горлиці, Галичина. До Союзу вступив в 1898 році і був першим членом, що заложив відділ 10 в Ансонії, Конн. Полишив у смутку дві дочки, Марію і Катерину.

Похорон відбувся 30. липня з дому жалоби до укр. катол. церкви св. Петра й Павла. Тлінні останки поховано на цвинтарі св. Петра й Павла в Дербі, Конн., при участи членів Братства, родини і знайомих. — В. П. П.!
В. Глива, секр.

Дня 18. вересня 1950 р. померла
НАСТУНЯ САВЧАК,
членкиця від. 333 У. Н. Союзу в Бервік, Па.

Покійна прожила 53 роки, а була роджена в Ліско, Галичина. Полишила в смутку чоловіка Френка, 7 дочок, Анну, Марію, Нелю, Олену, Катрю, Стефанію і Долорес, та 3 синів, Івана, Михайла та Френка, а теж брата і сестру.

Похорон відбувся 21. вересня з укр. катол. церкви. — В. Її П.!
І. Боберський, секр.

ТАРЗАН, ч. 2434. Вирозуміла малпа.

З поміччю Тарзана Діяна вправно почала витягати стріл Скондера.

Одначе на жалісний крик Кулу Молат кинувся напасливо.

В одній хвилині Тарзан вхопив свого старого друга в сталеві обійми...

„..а малий відважний Кулу зрозумів, що це йому помагає, витягнув свою руку до Діяни.